

Helsingin

SUOMALAINEN
KLUBI

Klubilehti 1/2012

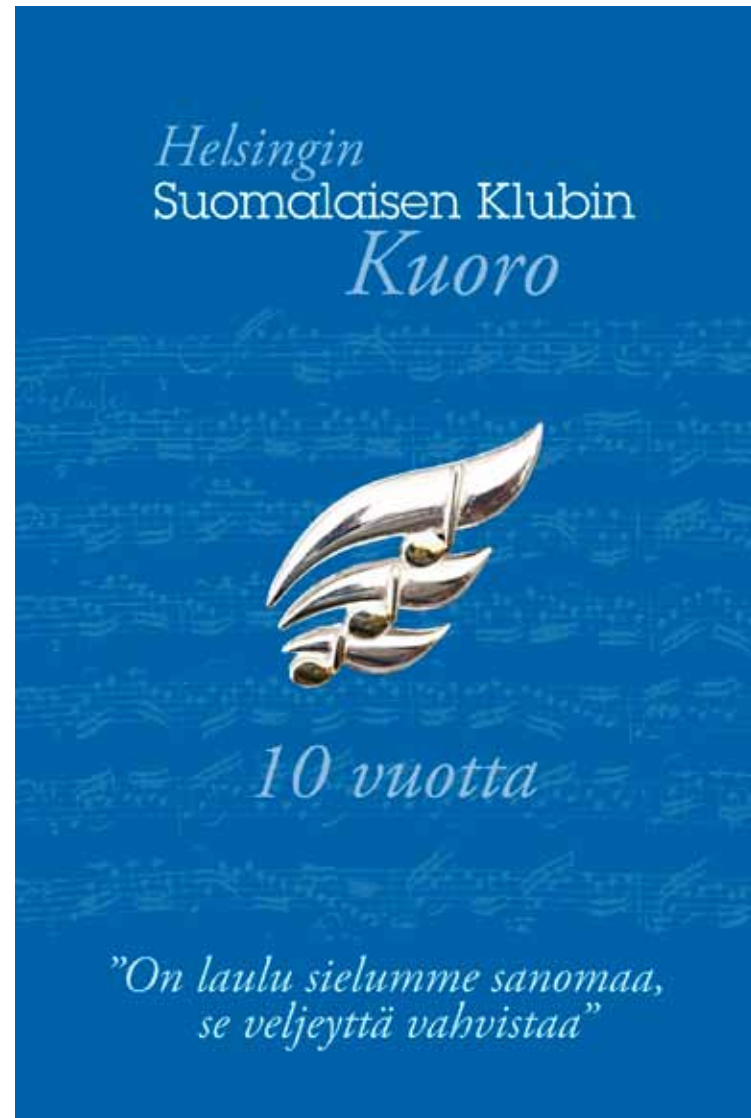
Syksyn 2011 suuria kulttuuritapahtumia
oli kansallistaiteilijamme

Akseli Gallen-Kallelan

elämäntyön ja taideteosten esittely
Helsingin Taidemuseossa

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

Kuoron 10 v. ja Klubin 135 v. juhlavuosien kunniaksi julkaistiin kuoron CD/DVD Klubikonsertissa Ruoholahden Konservatoriossa perjantaina 30.9.2011.

CD/DVD:n saat postitettuna ilmoittamaasi osoitteeseen maksamalla 25 euroa Klubin tilille **FI14 1470 3000 2344 38** ja lisäämällä maksun viestiin nimesi ja osoitteen.

Voit myös hankkia sen klubimestareilta tai kuoron jäseniltä.

CD/DVD -levyjä on rajallinen määrä, joten toimi nopeasti.

KLUBIN KUORO

Sisältö

Sisältö 1/2012

Puheenjohtajalta - Johannes Koroma	4
Toiminnanjohtajalta - Raimo Ilveskero	6
Päätoimittajalta - Leif Eklöf	8
Kantapöydässä - Pöytälainen	10
Vuoden 1952 olympiafanfaari - Timo Kivi-Koskinen	12
Gastronomien suuri laivatesti - Pekka Ritvos	14
Matkailujaoston uutisia - Lauri Palojarvi	16
Klubin biljardisalissa uusi poolpöytä - Veikko Hannula	18
Tenniksen uutisia - Jussi Neste	20
Klubin perinteinen pikkujoulu - Toimitus	22
Akseli Gallen-Kallela - Weijo Pitkänen	24
Kytäjän jänisjahti - Ari Hirvonen	30
Helsinki pääkaupungiksi - Yrjö Larmola	32
Keilailumestaruus - Heikki Sarso	35
Merkkipäiväiltä - Antti Henttonen	36
Globaalin taluden haasteet - Toimitus	38
Lounasesitelmä - Kauko Lehti	41
Talvinen herkkuiltä - Jorma Hämäläinen	42
Fasaanijahti Kärkölässä - Jorma Riipinen	44
Juhani Aho - Yrjö Larmola	46
Vironkielen harrastajat Tallinnassa - Matti Kuula	52
Talouselämyksen ilta - Pekka Ritvos	54
Heikki Tavela 80 vuotta - Toimitus	55
Yhteistoimintaklubeista - Jari Karpakka	56
Uusien jäsenten vastaanotto - Elias Iiro	58
Presidentti-instituutio - Yrjö Larmola	60
Ankkurit ylös! - Johannes Koroma	66

Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi ry (www.Klubi.fi)

Kansakoulukuja 3. 00100 Helsinki

puh. + 358 9 586 8830 fax + 358 9 5868 8370

Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa

Päätoimittaja: Leif Eklöf

Graafikko: Yrjö Klippi

Kansilehden valokuva: Hanna Kukorelli, Helsingin taidemuseo

Toimituskunta: vakinaiset kirjoittajat

Paino: Forssa Print

www.Klubi.fi

Klubiveli Tasavallan Presidentiksi

Johannes Koroma

Klubimme pitkäaikainen jäsen, Sauli Niinistö valittiin Suomen Tasavallan Presidentiksi seuraavaksi kuudeksi vuodeksi. Meillä on hyvä syy onnitella suomalaisia osuvasta valinnasta.

■ ■ Sauli Niinistö ei kuitenkaan ole ensimmäinen Klubimme jäsen, joka on valittu tähän tehtävään. Häntä ennen K.J.Ståhlberg, P.E.Svinhufvud ja J.K.Paasikivi ovat olleet Klubin jäseniä ennen asettumistaan presidenttiehdokkaiksi. Tällä kertaa presidentinvaaleissa oli ehdokkaana kaksi Klubimme jäsentä, Paavo Lipponen ja Sauli Niinistö. Heistä oli hyvä valita.

Toivomme tietysti, että saamme Niinistön sopivalla hetkellä vierailemaan Klubissamme. Niinistöhän on viime vuosina useassa eri yhteydessä toiminut Klubimme hyväksi, ollut mm. Suomalaisen kirjoituskilpailun suojelija kolmekin kertaa, jakanut palkinnot ja kannustanut kilpailun nuoria voittajia antamaan arvoa hyvälle suomenkielen ilmaisutaidolle. Tämä oivalliseksi osoittautunut, entisen kunniapuheenjohtajamme Mikko Pohtolan ideoima kirjoituskilpailu tuotti jälleen komean sadon ja siihen osallistui yli 500 kirjoittajaa. Kilpailun parhaille jakaa tänä vuonna palkinnot Kalevalan päivänä eduskunnan entinen puhemies Riitta Uosukainen.

Klubitilojen seinät ovat useamman kerran alkuvuoden aikana ”pullistelleet” jäsenille järjestetyissä tilaisuuksissa. Kaikkiaan klubitilaisuuksiin on

vuoden ensimmäisen toimintakuukauden aikana osallistunut jo runsaat 800 jäsentämme. Se kertoo hienosta aktiivisuudesta, mutta varmasti myös onnistuneista aihevalinnoista. Siitä kiitos näiden ohjelmien valmisteluun ja toteutukseen osallistuneille klubiveljillemme.

Merkkivuosiain viettäen oli yhteisellä juhlaillallisella peräti 140 jäsentämme. Tämä hieno perinne vakiintui 1940-luvulla, jolloin aluksi joka toinen vuosi juhlittiin 60, 70 ja 75-vuotta täyttäneitä jäseniä. Pian se muutettiin vuosittaiseksi tapahtumaksi ja nykyisin kutsuttuja ovat myös 80- ja 90-vuotiaat. Iäkkäimmät osallistujista ovat yli 90-vuotiaita. Ajatellen jäsenkuntamme kasvua ja ikärakenteen muutosta, nyt koettu suosio ei jääne ainutkertaiseksi.

Toinen suurta suosiota saavuttanut tilaisuus oli uusien jäsenten tervetuliaistilaisuus. Siihen kutsuttiin kaikkiaan viitisenkymmentä viime syksyn aikana Klubiin liittynyttä uutta jäsentämme, joista kiitettävän moni otti kutsun vastaan.

Klubin johtokunta on käsitellyt sivuillamme paljon mielipidevaihtoa aiheuttanutta pukeutumisohjetta ja päätynyt pitämään sen ennallaan. Tämä koskee kaikkia klubitiloja,

myös ns. yläkellaria. Varsinaisena toimintakautena syksystä kevääseen klubitilojen pukeutumisohjetta on pikkutakki ja solmio. Haluamme arvostaa perinteitä ja vaalia vanhaa ohjetta, ”Klubi ei ole publi”. Poikkeuksena ovat kabineteissa järjestettävät tilaisuudet, joissa tietysti tilaisuuden isäntä päättää pukeutumisesta. Entiseen tapaan loppukeväästä alkusyksyyn myös klubitiloissa sallitaan vapaampi pukeutuminen eikä solmiota edellytetä.

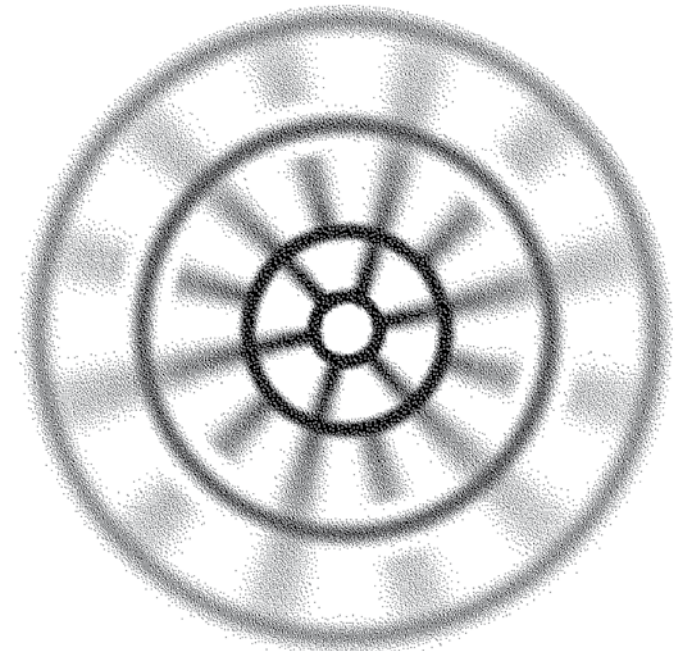
Klubin kevätkokous lähestyy maaliskuussa ja taloudellinen yhteenveto viime vuodesta käsitellään kokouksessa. Alustava tilinpäätös osoittaa, että tulos on hyvin lähellä nollaa, budjetin mukainen. Talous on siis hyvässä tasapainossa. Klubitilaisuuksien ja tapahtumien määrä on hienokseltaan vuosittain kohonnut ja myös jäsenmäärä on kasvanut noin sadalla. Kiinnostus jäsenyyteen näyttää jatkuvan verrattain tasaisena. Tammi-helmikuussa käsiteltiin kaikkiaan kolmisenkymmentä uutta jäsenhakemusta.

Olemme käynnistäneet työn jäsenetuuksien lisäämiseksi. Sen ensimmäisistä tuloksista kerrotaan tässä lehdessä: suurimmat suomalaiset kirjankustantajat ovat myöntäneet Klubin jäsenille alennukset uusista kir-

joista, jotka vaihtelevat 30 % ja 40 % välillä. Uskon, että jäsenet mieluusti käyttävät hyväksi näitä etuja. On syytä muistuttaa niistä eduista, jotka ravintolamme jäsenille tarjoavat, lounas kantapöydässä on lounassetelin hintainen, kun saman aterian hinta salissa on kaksinkertainen. Myös olohuoneessa jäsenille tarjotaan ruokaa ja juomia listahintoja tuntuvasti edullisemmin. Vanhat jäsenetuedut ovat tietysti edelleen voimassa ja uusista neuvotellaan. Ehkäpä on aiheellista muistuttaa myös siitä, että jäsenemme ovat tervetulleita

veljesklubiemme vieraaksi ympäri Suomea, kuten heidänkin jäsenensä meidän klubillemme. Klubillamme on myös yhteyksiä muutamiin kansainvälisiin klubeihin, esimerkiksi Brysselissä, joihin jäsenillämme on vapaa pääsy. Näitäkin yhteyksiä on tarkoitus lisätä vähitellen.

Johannes Koroma

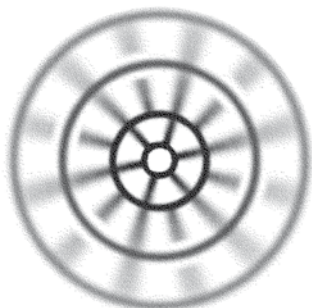

Hyvät Klubiveljet

Raimo Ilveskero

Kuvastakoon edeltäjänä käyttämä otsikko sitä jatkumoa, mikä ilmentää Klubin toimintaa alkaneena toiminnanjohtajakautenani. Jyrki Berner korosti edellisessä numerossa Klubin ainutlaatuisuutta ja ylpeyttä saada olla sen jäsen. Tämän lehden ilmestyessä jäsenyyteni on jo vahvistettu, joten voin liittyä tähän samaan joukkoon.

■ ■ Marraskuun lopulla sain puhelun ja ehdotuksen tulla keskusteluun avoimna olleesta toiminnanjohtajan tehtävästä. Runsaan kolmenkymmenen vuoden kokemukselle kaupan ja paahtimoteollisuuden asiantuntija- ja johtotehtävissä niin kotimaassa kuin ulkomailla tuli jälleen aktiivista käyttöä, kun tein työsopimuksen Klubin kanssa. Klubia ei ainakaan voi arvioida rajoittuneeksi ikäkysymyksessä, vaan enemmänkin esimerkin näyttäjäksi työelämän pidentämisen polulla. Aloittaessani vuoden vaihteessa tuntui, että olen voinut tulla mukaan yhteisöön kuin omaan uuteen kotiin.

Klubin tarkoitus ei ole 135 vuotena vanhentunut, vaan se tarjoaa meille tänäkin päivänä tukevan perustan vaikka maabrändin vahvistamiseksi. Laittamattomasti mietittyä ei tarvitse työryhmissä työstää, ainoastaan päivittää kulloiseenkin aikaan. Minulle on ollut myönteistä kokea edeltäjältäni ja monilta muilta saamani tuki perehtyesäni Klubin toimintaan.

Aiemmin asiakkaana kokemani Klubi ei avaudu monipuolisena toimijana ennen kuin sinne on itse päässyt jäseneksi. Klubin henki syntyy sen jäsenten panoksesta ohjelma- ja harrastustoiminnassa. Valmiiseen pöytään on helppo tulla, mutta oma aktiivinen työ on palkitsevaa. Omalta osaltani pyrin kehittämään ja ylläpitämään sellaisia rakenteita, joiden varassa

Klubin tarkoituksen toteuttaminen olisi mahdollisimman helppoa.

Olen toimikunnissa ja työryhmissä voinut todeta, että ikärakenteemme vanheneminen vaatii ponnistuksia ja ideoita nuorempien jäsenten rekrytoimiseksi ja aktivoimiseksi. Kilpailemme heidän ajankäytöstään kodin ja työelämän puristuksessa. Tätä haastetta pohitivassa työryhmässä onkin nuorempia ja nuorekkaita jäseniä, jotka löytävät toimivia ratkaisuja tähän kysymykseen.

Uuden työpaikan viihtyvyys rakentuu työtovereiden, klubiveljien ja ravintolapalvelujen varaan. Ensivaikutelma on ratkaiseva. Työtovereissa ja klubiveljissä olen kohdannut avointa mieltä ja auttamishalua. Ravintola tarjoaa erinomaista lounasruokaa ja menu herkuttelukokeuksia.

Kalevalanpäivänä on jälleen jaettu Suomalaisen kirjoituskilpailun palkinnot. Kilpailuun lähetettyjen kirjoitusten määrä kertoo nuorten kiinnostuksesta oman kielensä käyttämiseen ja sen ilmaisukyvyyn kehittämiseen. Arvostelijat totesivat voittajien kirjoitusten korkean tason. Nuorilla sukupolvilla on valmiudet vaalia suomalaisia kulttuurisia, sen perinteitä ja omaa kieltä kansainvälisessä maailmassa.

Raimo Ilveskero

HELSINGIN SUOMALAINEN KLUBI

Helsinki 200 Vuotta Suomen Pääkaupunkina Klubi Juhlii Pääkaupunkia Musiikin Ja Muisteloiden Merkeissä 12.4.

18.30 Sisääntulo, Seppo Hovin johdattelemana, baari aukeaa

19.00 Tervetuloa, illan isäntä Timo Kivi-Koskinen

Jousimusiikkia 1800-luvulta, Itä-Helsingin Musiikkiopiston Jousikvartetti

Helsingin musiikkia Suurruutinaskunnan ajalta, Klubin puhallinorkesteri

Alkuruoka

Itsenäisyysajan musiikkia Merikannosta My Fair Ladyyn ml. sota-ajan musiikki, Taina Piira ja Seppo Hovi

Lämmin ruoka

Kansallisromantiikkaa, Klubin kuoro

Jälkiruoka

Kahvi, vapaata seurustelua ja yllätysohjelmaa

24.00 Tilaisuus päättyy

Illan juontajat Aarno Cronvall ja Seppo Hovi

Ilmoittautuminen tilaisuuteen tapahtuu maksamalla 50 euroa/henkilö (sis. menun ja ohjelman)

A 'la Carhu Oy:n tilille FI45 8024 0710 0921 28.

Viestikenttään: esim. Mäkinen 2hlö 12.4.

Lisätietoja Timo Kivi-Koskiselta

Paikkoja on rajoitetusti.

Tervetuloa nauttimaan kevään merkittävimmästä musiikillisesta tapahtumasta!

200 v.

**Helsinki pääkaupunkina
200 vuotta juhlamenu**

Graavisilakkaa ja mustaa leipää

**

Vasikkaa ja tryffelikastiketta

**

Puolukkamoussea

**

Cafe

Päätoimittajalta

Leif Eklöf

Tämän lehden Cover Story on klubiveljemme Weijo Pitkäsen kirjoittama artikkeli Akseli Gallen-Kallelasta.

■ ■ Juttu kertoo klubilaisten vierailusta Helsingin taidemu- seossa, jonne joukko kulttuuritoimikuntamme jäsenistä teki vierailun. Tämän tyyppiset vierailut ovat osa kulttuuritoimikunnan toimintaa. Maaliskuussa on vuorossa vierailu kuvataiteilija Antti Virkkusen näyttelyyn. Tapahtumat löytyvät Klubin ohjelmasta ja näihin tapahtumiin kannattaa osallistua.

Klubin Helsinki 200-keivät alkoi 16.1 professori Matti Klängen esityksellä kirjastaan Pääkaupunki, Helsinki ja Suomen valtio 1808-1863. Lehdessä Yrjö Larmola kirjoittaa aiheesta.

Klubi-illassa 1.3. muistel-

laan olympiavuotta 1952, jolloin Helsinki urheiltiin maailmankartalle. Veteraani- ja maanpuolustusillassa kerrotaan Ässä-rykmentin vaiheista.

Kevään teema huipentuu 12.4 Helsinki 200-gaalaan. Pääkaupunkia juhlietaan musiikin ja muisteluiden merkeissä. Keväällä järjestetään jälleen kuoromme kevätkonsertti, viini-ilta ja monia muita kiinnostavia tapahtumia.

Klubi on sopinut Otavan, WSOY:n ja Tammen kanssa huomattavista kirja-alennuksista. Katso lehdessä oleva ilmoitus. Alennusten saamiseen edellytetään Klubikorttia.

Taas kerran on muistutettava jäsenistöä tilaisuuksiin ilmoittautumisen tärkeydestä. Keväällä on runsaasti tapahtumia, jolloin tilamme tulevat täyttymään osanottajista. Katso Klubin nettisivuilta (www.klubi.fi) linkki ”Tilaisuuksiin ilmoittautuminen”.

Klubin jäsenluettelo ilmestyy keväällä. Luettelossa julkaistaan jäsenten kuvat, ammatit sekä syntymä- ja liittymisvuodet. Näihin tietoihin tulleet muutokset tulee ilmoittaa sihteerille, mieluummin sähköpostilla: sihteeri@klubi.fi

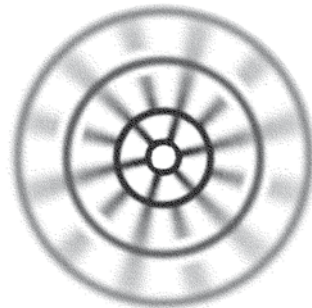
Klubin tiedottamisessa tapahtuu muutoinkin kaiken aikaa. Taskutieto 2012 on tämän lehden ilmestyessä jo klubimestareilta saatavilla. Sitä ei siistulla jakamaan postitse, mutta samoin kuin Klubilehti, myös

Taskutieto on luettavissa Klubin www-sivuilla. Myös Klubin www-sivujen käytettävyyttä on pohdittu.

Klubin jäsenten katseltavissa on Klubin sisäisillä www-sivuilla ylläpidettävä Klubin tapahtumista kertova kuvaarkisto. Siellä on jo nyt kuvaineistoa vuodesta 2010 tähän päivään.

Klubilehti toivottaa uuden toiminnanjohtajamme Raimo Ilveskeron lämpimästi tervetulleeksi toimeensa ja viime kuusta lähtien myös Klubimme jäseneksi.

*Hyvää kevään jatkoa
Leif Eklöf
päätoimittaja*

KEVÄTKONSERTTI

MUSIIKKITALON CAMERATA-SALI

Lauantai 21.4.2012 klo 18:00

Kuoroa johtaa HENRIK LAMBERG
Konsertin juontaa AARNO CRONVALL

*...W. A. Mozart, Giuseppe Verdi, Sigmund Romberg, Emmerich Kálmán,
Jerome Kern, Gaetano Donizetti, Charles Gounod...*

Ennakkovaraukset: Helsingin Suomalainen Klubi puh. (09) 586 8830,
klubimestari@klubi.fi, kuoron jäsenet, Aarno Suorsa 040 518 0456 aarno.suorsa@welho.com
ja lippu.fi 0600 900 900 (1.97 €/min. + pvm) klo 7-22.

Konsertin lippu 20 €. Tervetuloa!

Kantapöydässä

Olipa päiviä

- SAIMME toissa päivänä uudeksi presidentiksi klubiveljemme. Onneksi olkoon!

- Toinen kierros oli mielenkiintoinen, kun kumpikin kilpailija katsoi itsensä voittajaksi. Niinistö sai ennätysennemistölä Suomen 12:n presidentin paikan ja hopealle jäänyt Haavisto katsoi voitokseen yli miljoonan äänen saaliin. Sanoi sen muuttavan Suomen.

- Toivottavasti eivät kaikki muutu ihan hänen kaltaiseksi, vaikka hän miellyttävä poika onkin.

- Varsinkin pojille.

- Toinen jäsenehdokkaamme Paavo Lipponen olisi ansainnut kunniaakkaaman päätöksen valtiomiesuralleen. Omatkin hylkäsivät.

- Mahtoikohan kaasuputki muodostua hänelle rasitukseksi?

- Saimme Linnaan kokeneen poliitikon ja viehättävän emännän. Jenni on Suomen naiskauneuden lähettiläs.

- Molemmat sopivat tämän päivän Suomeen ja Eurooppaan.

- Minä äänestin Haavistoa ensi kierroksella, ettei Väyrynen pääse toiselle.

- Et ollut ainoa.

- Tämähän osin selittääkin Haavisto-ilmiötä. Kun äänestää ensimmäisellä, niin joku tekee sen tottumuksesta toisellakin.

- Mitähän Väyryns-Paavo nyt tekee?

- Yrittää karistaa kunniaa tit-

telistään ja alentaa itsensä pelkäksi puheenjohtajaksi.

- Hän ajoi vaalikierroksilla kahta jänistä, presidentin ja pääministerin virkoja. Jos ei pääse presidentiksi, pyrkii takaisin puolueen puheenjohtajaksi ja sitä kautta pääministeriksi. Niinistön ja Kiviniemen kiusaksiin.

- Sitä hommaa hän ei ole vielä hoitanutkaan. Manu tyssäsi yhden yrityksen.

- Eikä tule hoitamaan. Kun ajaa kahta jänistä yhtäaikaa, karkaavat molemmat.

- Tuloksena voi olla puolueen hajoaminen kahdeksi, niin kuin muinoin Vennamon aikana. Se olisi karhunpalvelus matkojen maksajalle.

- Mahtaakohan Pientalonpoikien nimi olla vapaana puoluekisterissä?

- Perussuomalaisten Soini näyttää väsähtäneeltä. Jospa Paavo menisi hänen paikalleen palauttamaan markkaa ja muuta muinaista.

- EILENKIN oli tapahtumista rikas päivä. Paljastettiin kunta-uudistuksen kartta, samoin lakkautettavien varuskuntien lista. Nokia ilmoitti lopettavansa kännyköiden kokoamisen Suomessa, tasa-arvoisen avioliittolain ajajat julkistivat pitkän nimilis-

tansa, Kreikassa toimittajat itkivät poliisien kyynelkaasusta, venäläiset rohuuavat kiinteistöjä Suomesta... ja olihan sitä muutakin.

- Helsingissä alkaa sirkus-keväät, mutta tuntuu kuin koko maailma olisi muuttunut sirkukseksi, josta on hupi kaukana. Monet nykyiset kansanjohdajat tuntuvat saaneen etäopetusta Hitleriltä, Stalinilta, Tsingiskaanilta ja muilta hirmuhallitsijoilta. Ihmisten henki on halpaa.

- Oma Pentti Linkolamme sanoi jo kauan sitten, että ihmiskunnan elämisen ehtona on sen vähentäminen puoleen silloisesta. Sen jälkeen se on jo kasvanut puolitoistakertaiseksi ja kasvaa yhä. Ovatko nuo kansanmurhaajat olleetkin ihmiskunnan hyväntekijöitä?

- Edesmenneen klubiveljemme Lauri Jäntin tietokirjasäätiö palkitsi kunniakirjalla dosentti Jussi Viitalan kirjan Miten maailma loppuu? Hänkin näkee ihmiskunnan todennäköisimmäksi uhkaksi väestöräjähdyksen. Meitä on jo viisi miljardia liikaa, pian kymmenen. Tältä pieneltä Tellukseltamme loppuu ruoka ja puhdas vesi, päädymme energiakriisiin ja kuivuus näivettää pellot. Nälkäpakolaiset tulvivat silloin Eurooppaan. Seuraavassa maailmansodassa saatetaan taistella luonnonvaroista.

- Ellei ydin- tai jokin muu katastrofi lopeta meitä jo sitä ennen.

- Sanonpa taas: Yhtenä uhkana on ihmisen ahneus. Rikaille ei mikään riitä ja köyhillä ei mitään ole. Kyynelkaasuja tarvitaan pian muuallakin kuin Ateenassa.

- Rahan perässä juoksijat unohtavat tämän kansanviisauden: Kuolinpaidassa ei ole tasua.

- KUNTAUUDISTUS puhuttaa. Ollaan puolesta ja vastaan.

- 1860-luvun kunnallishallintouudistus oli suomalaisen yhteiskunnan rakentaja ja samaan aikaan perustettujen kansakoulujen johtokunnat ensimmäisiä kunnallishallinnon harjoittelupaikkoja. Jos kyläkoulut lakkautetaan ja kunnat tehdään lähes maakuntien kokoisiksi, lähihallinto kärsii, päättäntävalta loittonee ja palvelut etäännyvät. Toisaalta liian pienet kunnat eivät pysty hoitamaan lakisäätöisiä tehtäviään. Olisi löydettävä kultainen keskitie, jossa turvataisiin palvelut sekä lähidemokratia.

- Se on vaikea yhtälö, kun poliitikot ajattelevat vain seuraavia vaaleja.

- PUOLUSTUSMINISTERI on varuskuntien lakkauttamisessa oven ja kamanan välissä, kun pitäisi katsoa toisella silmällä isänmaan etua ja toisella omaa äidinkieltään.

- Hän taitaa pelätä suurinta uhkaa lännestä, kun lakkauttaa itärajan varuskuntia ja säilyttää niitä Länsi-Suomessa.

- Puolustusvoimien uudistus huolestuttaa muutoinkin. Se tehdään köyhän miehen kukkarolla. Asevelvollisuusarmeijaa, viime sotien pelastajaamme, supistetaan ja reservin koulutusta vähennetään.

- Henkilökuntaa "kotiutetaan". Olisikohan ylintä johtoa jalkautettava kentälle koulutus-toimiin, erityisesti reserviläisten kouluttamiseen aluepuolustuksen tehtäviin?

- Kertausharjoitukset motivoisivat reserviläisiä. Heille olisi käyttöä siviilielämänkin katastrofeissa. Se lisäisi yleistä turvallisuutta, kun poliisitkin vähenevät ja etäännyvät avun tarvitsijoista.

- Tarvitsijat eivät vähene.

-VENÄJÄLTÄ hiipivät aikaan kuuset metsiimme. Sieltä ovat tulleet supikoirat, hirvikärpäset ja nyt viimeksi jättiputket luovutettuun Karjalaan, josta ne saattavat hiipiä nyky-Suomeenkin.

- Tulihan sieltä puna-armeijakin, joskaan ei hiipimällä. Nyt ovat kiinteistöjen ostajat tulleet rohuamaan maita ja mantuja.

- Siihen ei taida puolustusministerillä olla aseita, ahneus kun yllyttää myymään isänmaata.

- TASA-ARVOISEEN avioliittolakiin pitäisi säätää yksi lisämomentti.

- No, mikä?

- Tasa-arvon vuoksi olisi siinäkin synnyttävä lapsia, jotta Suomen väkiluku ja sen mukana Suomi säilyisi.

Pöytälainen

VUODEN 1952

**Helsingin
Suomalaisen
Klubin
kulttuuriteko**

Klubimme Puhallinorkesterista muodostettu yhtye sai kunniatehtävän soittaa Helsingin Olympialaisten 1952 Fanfaarin kapellimestarimme Paul Jaavamon johdolla ja hänen kokoonpanollemme kirjoittamista nuoteista Hernesaassa purjehduksen olympialuokkien avointen EM-kisojen avajaisissa 1.7.2011. Tilaisuudessa, jonka avasi uusi kulttuuri- ja urheiluministeri Paavo Arhinmäki, orkesteri soitti myös paljon muuta sekä koti- että ulkomaista meriaiheista musiikkia.

■ Suuri osa yleisöstä ministeri mukaan lukien kuuli Fanfaarin ensimmäisen kerran ja olivat erittäin otettuja. Sen aikana nostettiin salkoon 56 osanottajamaan liput. Juhlava hetki.

Fanfaarin säveltäjä ja synthyistoria on sen verran mielenkiintoinen enkä minäkään, vaikka pikkupoikana Olympiastadionilla sen kisojen päättäjäisissä kuulinkin, ole kunnolla tiennyt, että se ansaitsee muutaman lauseen kaikkien klubilaisten tiedoksi.

Suomellehan oli myönnetty

oikeus järjestää vuoden 1940 Olympialaiset. Edellisen vuoden huhtikuussa järjestelytoimikunnan musiikki jaosto säveltäjä Yrjö Kilpisen johdolla päätti järjestää kilpailun kisojen avajais- ja lopettajaisjuhlissa tarvittavien fanfaarien aikaansaamiseksi.

Kilpailun voitti yksi Suomen kaikkien aikojen suurimmista säveltäjistä, Aarre Merikanto nimimerkillä ”Teräs”.

Kun Olympialaiset kuitenkin jouduttiin toisen maailmansodan vuoksi peruuttamaan, sä-

OYMPIA-FANFAARI SOI JÄLLEEN

vellys hautautui Olympiakomitean arkistojen kätköihin. Sieltä sen kesäkuussa 1951 löysi silloinen XV Olympia Helsinki 52 ry:n osastopäällikkö varatuomari Erkki Siirala. Merikanto vielä lyhensi teoksen 2 minuutin mittaiseksi ja vieläkin lyhyempiä versioita tehtiin radion olympiatiedotuksia ja urheiluselostuksia varten.

Fanfaari osoittautui mestarillisen sopivaksi ja Olympiastadionilla kantaesityksen jälkeen Aarre Merikanto oli suorastaan hukkua ylistyksiin. Eräs mies-

henkilö oli poistuessaan todennut Merikannolle, että ”loistava fanfaari, parasta, mitä Suomi näissä kisoissa tarjoaa”.

Lisättäköön, että Adolf Hitler oli vuoden 1936 Berliinin kisojen jälkeen julistanut, että siellä esitetty Richard Straussin säveltämä Olympiahymni olisi hymninä ikuiset ajat. Näin ei käynyt, kun Kansainvälisen olympiakomitean kongressi totesi 1950 Kööpenhaminassa, ettei ollut mitään virallista olympiahymniä. Mitenhän Merikanton fanfaarin olisi käynyt, jos

Olympialaiset olisi voitu pitää jo vuonna 1940? Kyllä maailmakin olisi toisenlainen.

Tämä oli meille soittajille upea kesäkokemus. Klubin panostus huomioitiin kiitoksin.

Ehkäpä Fanfaari joskus sopivassa tilaisuudessa kajahtaa myös Klubimme tiloissa.

*Timo Kivi-Koskinen,
puhallinorkesterin
puheenjohtaja*

Kuva: Mika Seppälä

Gastronomien suuri laivatesti

SILJA JA VIKING LÄHES TASOISSA

Suomalaisen klubin gastronomit kyllästyivät väittelyyn siitä, kummassa laivayhtiössä saa parempaa ruokaa, Siljalla vai Vikingillä. Niinpä 15 veljeä käväisi Tukholmassa tammikuun puolivälissä, mennessä Silja Symphonylla, paluulmatkalla Viking Gabriellalla.

■ ■ Vatsat täyteen Konstnärbarissa

Mennessä nautimme Siljalla seitsemän ruokalajin illallisen Bon Vivant -ravintolassa. Tukholmassa tutustuimme johde- tusti Östermalmsshallettiin ja sen toimintaa. Lounaaksi nautimme KB:ssa eli Konstnärbarissa tuhdit annokset ruotsalaista kotiruokaa. Erityisesti runsas annos raggmunkia, paistettua pekonia ja puolukkasurvosta

upposivat kevyesti vielä täyte- läisiin vatsoihin.

- Hyvää oli, jos pitää rasvai- sista perunaletuista ja kunnon pekonista, totesi kerhon puheen- johtaja Jorma Hämäläinen..

Illallinen Vikingin Food Gardan -ravintolassa sujui jäl- leen uteliaisuuden merkeissä. Keittiömestari Mauritz Engström oli saanut etukäteen tietää Siljan menuun, joten emme jou- tuneet syömään samankalaisia annoksia kummassakaan aluk- sessa. Engström luennoi poru- kallamme Vikingin ruokafiloso- fiasta, hankintaperiaatteista ja ruokalistojen laadinnasta. Sil- jan keittiömestari Seppo Nou- siainen oli samoin jo tullessa varannut meille tunnin session vastaavaa esitelmää ja aktiivisia kyselyitä varten. Ruokamatkan

yksi tärkeä elementti on osallis- tujien asiantuntemuksen tason nosto.

Siljan herkut

Annoimme jokaiselle ruokala- jille arviot tyydyttävä, hyvä tai kiitettävä. Siljan Symphonyt seitsemään lajiin kuului lisäk- si vielä keittiömestarin amuse bouche.

Tässä koko sadan euron menu:

Sienillä täytettyä hirvipastra- mia, basilikakastike ja san- gokrassia

Salvialla ja mustapippurilla maustettu merirapunyytti Maa-artisokkakeitto ja mus- tatorvisieniravioli

Haudutettua puna-anturaa, purjosipuliconfit ja tillimäti- kastike

Poron sisäpaistia, kermaisia keltavahveroita ja puikula- peruna-västerbottenjuusto- kroketti

Pala juustoa Crème Brulee -leivos man- telin ja mansikoiden kera.

Pisteet nousivat yllättävän kor- kealle. Veljet antoivat kiitettä- viä ääniä peräti 49,5 prosenttia. Hyviä ääniä tuli 41 prosenttia ja tyydyttäviä 9,5 prosenttia.

Vikingin seitsemän ruokaa

Viking Gabriellan menu oli sa- manhintainen kuin Siljalla, mo- lemmissa juomat mukana:

Punajuurta ja vadelmaviini- etikkakastiketta, chevrejuus- tolla gratinoitu toast Hummericappuccino ja kyl- mäsavustettu nieriätartar Ankanmaksamousse ja sau- ternes -hyytelöä Piikkikampelaa, chabliskasti- ketta ja pieni sampivarras Grillattu Wagyu sisäfileepih- vi ja Madeira-kastiketta Pehmeä tyrnipannacotta la- sissa, puolukkamarmeladia, kandeerattuja ja paahdettuja makaronipähkinöitä

Ruokalejeista tuli kiitettäviä ää- niä 51,4 prosenttia, hyviä arvi- oita 56 prosenttia äänistä ja tyy- dyttäviä 16,6 prosenttia

Gourmetin parhaat

Viking löi Siljan, mutta hyvin, hyvin niukasti. Siljan annoksis- ta sai eniten kiitettäviä mainio maa-artisokkakeitto, Vikingin puolestaan maukas grillattu Wa- gyu sisäfileepihvi.

Satunnaiselle matkailijalle voimme suositella molempia gourmet-menuita. Edestakaisel-

la matkalla yksi sitsi kuitenkin riittää, koska vatsalaukun koko rajallinen. Toiseen suuntaan riit- tävät jo omat eväät.

Pekka Ritvos

Motto: Matkalla maistuu huonompikin ruoka – vai maistuuko?

Matkailujaoston uutisia

Klubin Matkailujaosto (MJ) on pohtinut keinoja, joilla voitaisiin parantaa Klubi-matkailun tasoa entisestään ja samalla varmistaa, että matkatarjonta on räätälöity nimenomaan Klubiveljille ja heidän avec'eilleen. Ymmärrettävästi Klubilaiset ovat aivan erityinen kohderyhmä matkanjärjestäjille.

■ ■ Vapaaehtoisiksi tulevaa tarjontaa suunnittelemaan ja järjestämään ovat (tässä vaiheessa) lupautuneet Matkailujaoston nykyisen vetäjän Matti Ahjopalon lisäksi veljet Jyrki Berner, Reijo Kaukonen, Olli Koskimies Timo Mylly, Lauri Palojärvi ja Jussi Seppälä. Myöskin Jari Karpakka ”vir-kansa puolesta” aikoo aikataulujensa sallimissa puitteissa seurata MJ:n toimintaa.

Aiemmin Klubimatkaa koskevien linjausten sekä käytöjen keskustelujen perusteella Klubimatkan tunnusmerkkejä näyttäisivät olevan mm. seuraavat piirteet:

- Klubimatalla pääasia on matkallaolo, jota höystetään ensisijaisesti kulttuuri- ja/tai seikkailuteemoin

- Klubimatkan osallistujat ovat pääosin Klubiveljiä ja heidän seuralaisiaan

- Klubimatalle osallistutaan "toistuvasti", esimerkiksi vuoden, parin välein

- Klubimatkat ovat räätälöity Klubiveljien ja heidän seuralaistensa erityistarpeisiin

- Klubimatkan laatu/hinta-suhde on pääsääntöisesti korkea

- Esimerkiksi matkan teemaan ja/tai kohdeympäristöön liittyvä "johdatus" - moitteettoman teknisen matkanjohtamisen lisäksi - voi erottaa Klubimatkat edukseen muusta tarjonnasta. Mm. monilla klubiveljillä voi olla "johdatukseen" tarvittavaa asiantuntemusta.

MJ:n välitön tavoite on selvittää ylläesitettyjä piirteitä niin yksityiskohtaisesti, että MJ voi tehokkaasti hankkia ja ohjata kilpailevia matkantarjoajia – mikään "matkatoimisto" ei MJ itse tietenkään ole. Erityisesti "johdatus" –mahdollisuuteen tarttuminen edellyttää uutta ja ennakkoluulotonta pohdintaa, johon kaikki Klubiveljet toivotaan tervetulleiksi osallistumaan.

Käsityksien kirkastuttua riittävästi hankitaan ehdotuksia soveltuvilta matkantarjoajilta. Ehdotusten hankkimiseen ja arviointiin riittänee työskentelymuodoksi MJ:n kokous -menetely muutaman kerran vuodessa. Tarkoituksenmukainen tiedottaminen tarjonnasta tapahtunee ainakin "Matkailuiltojen" ja toivottavasti myös erinomaisen Klubilehtemme avulla. Lehdessä voitaisiin sopivalla tavalla tuoda esille MJ:n valitsemien matkojen teemat ja valintojen perustelut sekä matkojen tuottajien yhteystiedot lisätiedusteluja ja mahdollisia tilauksia varten.

Tärkeätä on, että kiinnostuneet Klubiveljet saisivat tiedon matkamahdollisuuksista riittävän ajoissa voidakseen päättää osallistumisestaan. Epäilemättä aktiiviset veljet saattavat olla kiinnostuneita myös kertomaan Klubimatka -kokemuksistaan lehdessämme- muiden Veljien hyväksi.

*Matti Ahjopalo
matti.ahjopalo@gmail.com*

*Lauri Palojärvi
lauri.palojarvi@elisane.fi*

PS Muistin virkistykseksi vielä kerran Matkailuillalla 26.10.2011 esitellyt matkat vuodeksi 2012 (ao. illassa myöskin esitelty Portugalin matka on peruuntunut vähäisen kiinnostuksen vuoksi): www.klubi.fi/www/skotlanti.doc Skotlanti 20.-27.9.2012

Matkojen www-linkit löytyvät suoraan klubin matkailusivuilta www.klubi.fi/www/toimintajaharrastukset_matkailu.html

PPS Varmuuden vuoksi todetaan vielä, että Klubin moninaiset harrasteryhmät – esimerkiksi tennisi-, golf-, skruuvi-, gourmet- jne. - epäilemättä jatkavat myöskin matkustamista harrasteidensa ympärillä ja täysin riippumatta Matkailujaostosta.

Klubin biljardisaliissa uusi poolpöytä

Nuorempien klubiveljien toiveena on ollut saada biljardisaliin poolpöytä pelien osallistumiskynnyksen alentamiseksi.

■ ■ Monet ovat kokeneet kassa- ja snookerpöydät kokemattomille liian vaikeiksi. Nyt on toive toteutunut kun klubiveljen Timo Everin ja Niklas Sonkinin lahjoittama komea pöytä on asennettu saliin. Tämän toivotaan lisäävän Klubin biljardiharrastajien määrää ja monipuolistavan pelimahdollisuuksia.

Pöydän luovutustilaisuudessa biljardipäällikkö Ahto Alander lausui kiitossanat sekä omasta että klubiveljien puolesta ja pöytä sai heti hyväksyvän vastaanoton harrastajien keskuudessa.

Veikko Hannula

Pöydän luovutustilaisuudessa vas. Ahto Alander, Niklas Sonkin ja Timo Everi. Kuva: Jarmo Heinonen

Kuva: Veikko Hannula

Suomalaisen klubin Tennis- ja kulttuurimatka Aulangolle 5-6.6.2012

Kesän 2012 tennis- ja kulttuurimatka suuntautuu Aulangon perinteikkäille tenniskentille ja Hämeenlinnan nähtävyyksiä katsomaan, mikäli osanottaja tulee riittävästi. (Enintään 16 pelaajaa mahtuu mukaan..). Ohjelma on pääpiirteittäin seuraava:

■ ■ Kimppakyydein Hämeenlinnaan kello 11.00 mennessä Suomen tykistömuseoon, jonka kahviossa kevyt keitto- tai salaattilounas (6 e).

Kello 12.00 virittäydytään tennistaistoihin Tali- Ihan-talan- taisteluista kertovalla puolen tunnin videoesityksellä ja sen jälkeen tutustutaan museoon.

Majoittuminen noin kello 14.30 Kylpylähotelli Aulangolle. Tennispelit round – robin nelinpeleinä kello 15.00-18.00 Aulangon massakentillä. (Sateen sattuessa Hämeenlinnan tenniskeskuksessa)

Pelien jälkeen kylpylä-elämää hotellin kylpylässä. Kylpylän käyttö kuuluu hotellihintaan, joka on alustavan tiedon mukaan noin 75 euroa kahden hengen huoneissa.

Päivällistä hotelli Aulangon ravintolassa syötäneen kello 20.00 alkaen.

Päivällisbufeen hinta on 21 euroa. Myös ala-carte listalta saa syödä.

Keskiviikkoamuna hotelli-amiainen on valmiina kello 7.00 alkaen. Aulangon hienossa puistoympäristössä voi kierrellä kävellen ennen kello 10.-13.00 pelattavia tenniksen sijoitusotteluita.

Pelien jälkeen voimme paikallistiedustelun perusteella valitussa paikassa nauttia yhteistä lounasta.

Ennen kotiinlähtöä tutustumme Hämeen linnaan ja vankilamuseoon.

Tykistömuseon, linnan ja vankilamuseon yhteislippu maksaa 14 euroa.

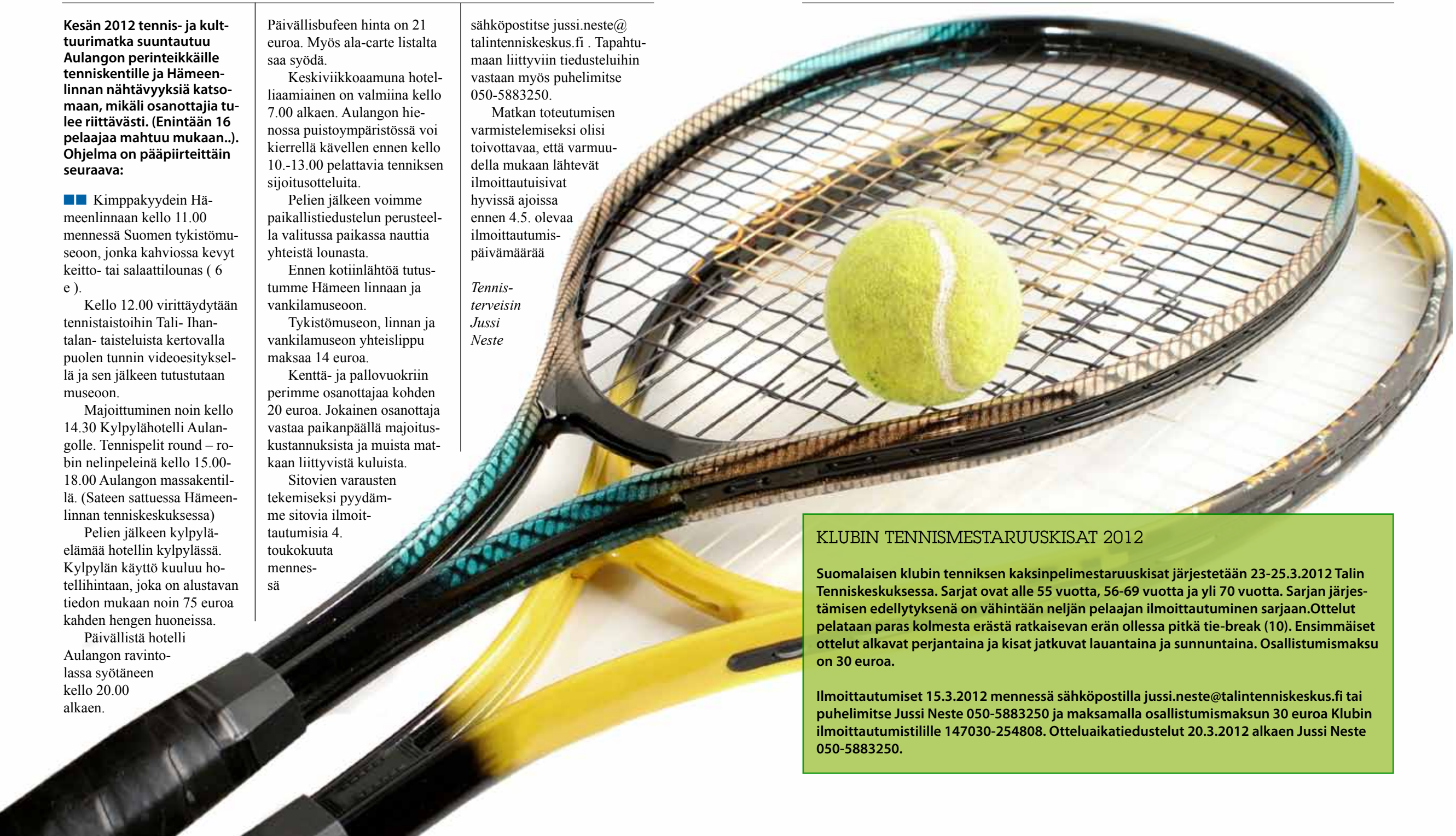
Kenttä- ja pallovuokriin perimme osanottajaa kohden 20 euroa. Jokainen osanottaja vastaa paikanpäällä majoituskustannuksista ja muista matkaan liittyvistä kuluista.

Sitovien varausten tekemiseksi pyydämme sitovia ilmoittautumisia 4. toukokuuta mennessä

sähköpostitse jussi.neste@talintenniskeskus.fi . Tapahtumaan liittyviin tiedusteluihin vastaan myös puhelimitse 050-5883250.

Matkan toteutumisen varmistelemiseksi olisi toivottavaa, että varmuudella mukaan lähtevät ilmoittautuisivat hyvissä ajoin ennen 4.5. olevaa ilmoittautumispäivämäärää

*Tennis-
terveisin
Jussi
Neste*

KLUBIN TENNISMESTARUUSKISAT 2012

Suomalaisen klubin tenniksen kaksinpelimestaruuskisat järjestetään 23-25.3.2012 Talin Tenniskeskuksessa. Sarjat ovat alle 55 vuotta, 56-69 vuotta ja yli 70 vuotta. Sarjan järjestämisen edellytyksenä on vähintään neljän pelaajan ilmoittautuminen sarjaan. Ottelut pelataan paras kolmesta erästä ratkaisevan erän ollessa pitkä tie-break (10). Ensimmäiset ottelut alkavat perjantaina ja kisat jatkuvat lauantaina ja sunnuntaina. Osallistumismaksu on 30 euroa.

Ilmoittautumiset 15.3.2012 mennessä sähköpostilla jussi.neste@talintenniskeskus.fi tai puhelimitse Jussi Neste 050-5883250 ja maksamalla osallistumismaksun 30 euroa Klubin ilmoittautumistilille 147030-254808. Otteluaikatiedustelut 20.3.2012 alkaen Jussi Neste 050-5883250.

Pikkujoulua Klubilla vietettiin 15.12.2011 perinteiseen tapaan

*Kuvassa Johannes Koroma,
Antti Henttonen
puolisoineen ja
Leif Eklöf*

*Meitä vähän
jännitti Joulupu-
kin saapuminen
Teksti ja kuvat
Elias Iirola*

Orkesterissa soittivat vasemmalta Timo Vierikko, kitara, Keijo Pösö, rummut, Hannu Laine, klarinetti ja saksofoni, Lasse Nurmi, piano ja Pekka Heinikoski, basisti

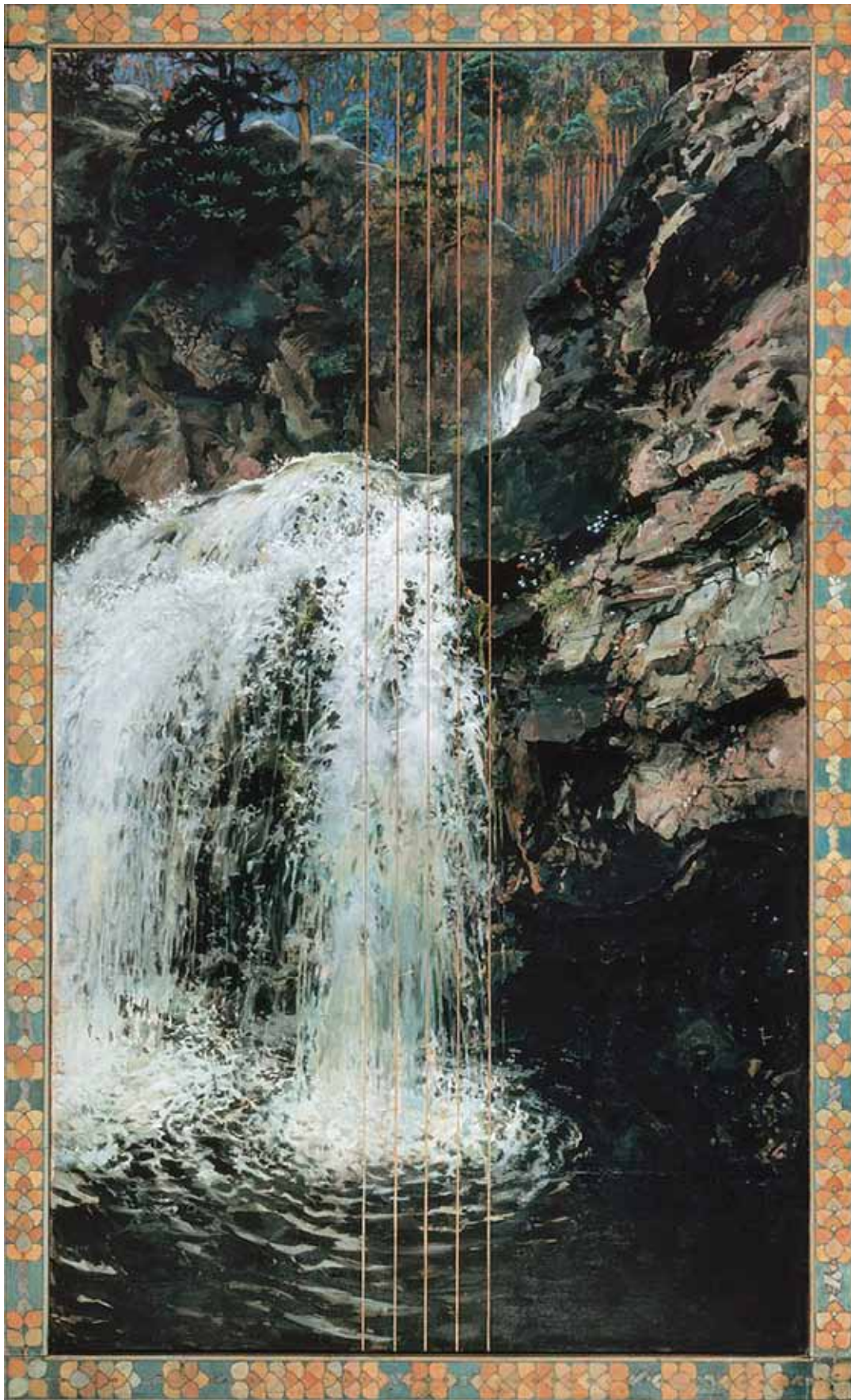
Akseli Gallen-Kallela

- Eurooppalainen mestari

"Olen niin ylpeä köyhästä pohjolastamme ja puhun aina siitä ranskalaisille, jotka eivät voi tajuta, mitä charmia voi olla siinä, että asuu sellaisessa maassa."

Teos: Ad Astra, 1894
Taiteilija: Akseli Gallen-Kallela
Copyright: © Yksityiskokoelma,
kuva: Hanna Kukorelli,
Helsingin taidemuseo

Teos: Mäntykoski, 1892–94
Taiteilija: Akseli Gallen-Kallela
Copyright: © Yksityiskokoelma

■ ■ Viime syksyn suuria kulttuuritapahtumia oli kansallistaitelijamme Akseli Gallen-Kallelan (1865-1931) elämäntyön ja taideteosten esittely Helsingin Taidemuseossa. Esillä oli noin seitsemänkymmentä ainutlaatuista maalausta, jotka kertovat tekijänsä visuaalisesta neroudesta ja samalla hänen tuotantonsa tyylillisestä ja temaattisesta monipuolisuudesta, kuten museonjohtaja, klubiveljemme Janne Gallen-Kallela-Sirén totesi lausueessaan 22.11.2011 tervetulleeksi näyttelyyn Klubin kulttuuri-toimikunnan jäsenet ja suppeahkon joukon kuvataiteen harrastajia.

Lähes puolet taidenäyttelyn maalauksista oli saatu yksityiskokoelmista. Esillä oli myös näytteitä Gallen-Kallelan poikkeuksellisen laajasta visuaalisesta luovuudesta, joka koostui maalausten lisäksi tekstiili- ja huonekalusuunnitelmista ja yksityiskohtaisista rakennuspiirustuksista. Hänen laajasta kirjallisesta tuotannostaan näyttelyn kuraattorit Tuija Knuutila, Kati Nenonen ja Sanna Tuulikangas olivat poimineet otteita, joista yhden mieleenpainuvimmista olen ottanut tämän artikkelin johtolauseeksi. Lisäksi kustakin maalauksesta ja näyttelyesineestä oli laadittu lyhyt, kirjallinen esittely, joten katsojilla oli mahdollisuus perehtyä syvämmmin teoksiin, jos aikaa ja harrastusta riitti.

Taidenäyttelyn teema ”Eu-

rooppalainen mestari” on ajan-kohtainen. Kyseessä on kansainvälinen projekti, jonka suunnitteluun ja toteutukseen ovat osallistuneet Helsingin Taidemuseon lisäksi Musée d’Orsay et de l’Orangerie, Pariisista ja Museum Kunstpalast, Düsseldorfista. Näyttely kiertää vuoden ajan (syyskuusta 2011 syyskuuhun 2012) näissä kaupungeissa, joten ne, jotka eivät ehtineet nähdä sitä Helsingissä, tavoittavat sen vielä kuluvan vuoden aikana Ranskasta tai Saksasta.

”Akseli Gallen-Kallelan taiteen esittäminen kansainväliselle yleisölle on esimerkki eurooppalaisesta yhteistyöstä parhaimmillaan. Tuloksena syntynyt näyttely kertoo luomisvoimaltaan huikkeen taiteilijan visuaalisesta elämäntyöstä, jonka keskiössä olivat paikalliset, kansalliset ja kansainväliset kysymykset ja mahdollisuudet - aiheet, jotka ovat edelleen ajankohtaisia.” (Janne Gallen-Kallela-Sirén)

Museonjohtaja korosti, että ”ilman kuratoriaalista visiota mikään näyttely ei voi toteutua tai onnistua”.

Tämän näyttelyn kuratoriaalinen visio oli aivan mahtava. Katsojien eteen aukesi sisäntuloaulan ja rappusten jälkeen ensin yksi aikakautensa kookkaimmista pohjoismaisista luotokuvauksista (Mäntykoski 1892-1894). Sen jälkeen seinät alkoivat soida kuin sinfoninen

runoelma. Kuraattorit olivat löytäneet rytmin ja sävelen, joka tempaisi katsojan mukaansa. Ne saivat sydämen lyömään kesän valkeiden öiden ja koskien kohinan sekä talven kirkkaiden kuutamoiden tahdissa. Niihin sulautuivat arkipäivän askareet hämärässä pirtissä, Kalevan sankaritarujen arvoituksellinen, jylhä kumina, kuuman Afrikan väriloisto, symposionin viinänhöyryiset visiot, veljessodan hirmuinen tragiikka ja ylösnousemuksen kirkas tähtitaivas. Katsojalle jäi vapaus vaeltaa omilla ajatuksissaan.

Kuuntelimme filosofian tohtori Janne Gallen-Kallela-Sirénin esittelyä hartaasti. Siitä kuului vakuuttava asiantuntemus. Klubiveljemme väitöskirjan aihe New Yorkin yliopiston Institute of Fine Artissa oli ”suomalaisen kuvaamataiteen ja varhaisen nationalismin kohtaaminen ja yhteen nivoutuminen vuosina 1880–1900”.

Poimin esityksestä vain kolme yksittäistä teemaa.

Mäntykoski, 1892-1894

Ensimmäiset luonnokset syntyivät kesällä 1892 Kuusamon Paanajärven maisemissa, jossa ”taivaan kuulakkuus ja metsien hurmaava salaperäisyys, tenhosivat uudella voimallaan.” Maalaus oli jo alkujaankin aika suurikokoinen, neliön muotoinen, mutta taiteilija kasvatti sitä työn edistyessä alas- ja ylöspäin. Kii-reinen katsoja ei huomaa sau-

makohtia, mutta näin taitelija sai toteutetuksi erään tärkeistä visuaalisista kokeiluistaan. Lopullisessa muodossa katsoja joutuu etsimään kiinnostavaa yläosan auringonhoitoisen mäntykankaan ja alaosan vesiryöppyjen välistä, jolloin taulu alkaa ikään kuin liikkua hänen mielessään. Tätä korostaakseen taiteilija poisti alkuperäisessä versiossa olleen vedenneito-hahmon kuohujen keskeltä sekä ”koskenkuulijan”, runonlaulajan, taulun oikeasta alanurkasta. Kyyristyimme katsomaan läheltä ja näimme, että koskenkuulijan hahmo erottui vielä aika selvästi kallioseinämästä.

Mäntykoski kuulu Gallen-Kallelan tuotannossa siirtymävaiheeseen, jossa hän liikkui realismista ja naturalismista kohti vertauskuvallisempia muotoja. Siinä näkyy myös taiteilijan pyrkimys esittää visuaalisesti musiikin ja kuvataiteen yhteenkuuluvuus. Sitä symbolisoivat viisi kultasta kieltä, jotka kulkevat keskeltä koskea yläreunasta alareunaan.

Myöhemmin samainen yhteenkuuluvuus esiintyy konkreettisemmin maalauksessa Symposion, joka valmistui samana vuonna kuin Mäntykoski. Siinä taiteilija itse sekä Jean Sibelius ja Robert Kajanus katsovat mystistä, siivekstä hahmoa, jota ei näytetä maalauksen katsojalle. Samanlainen kätkeyty mystiikka sisältyy myös maalaukseen, joka esittää Sammon

taontaa. Katsojalle ei näytetä, millainen himottu Sampo on.

Ad Astra, 1894

”Per aspera ad astra”, vaikeuksien kautta voittoon (tähtiin).

Suurin piirtein samanlaisesti Mäntykosken ja Symposionin kanssa syntyi Akseli Gallen-Kallelan symbolistisen kauden ehkä kuuluisin teos Ad Astra. Se oli taiteilijalle itselleen henkilökohtaisesti tärkeä.

Hän kertoo sen synnystä: ”Mallina oli pieni kalvolalainen tyttö. Häneltä otin ruumiin, ja toiselta työltä pään, mitkä sitten sovitin yhteen. Teos kuvaa ylösnousemusta. Aiheeseen ja sen käsittelyyn on vaikuttanut huomattavalla tavalla kertomus ristiinnaulitusta. Maailman vapauttajan asento ristinpuulla - eikö se voi symboloida myös sitä, mitä ihminen, joka on kaiken kärsinyt ja kaikesta vapautunut, tuntee? Tytölle maalasinkin ensin stigmat käsiin ja kylkeen, mutta poistin ne myöhemmin, harkituani asiaa tarkemmin.”

Kävin tarkistamassa uudelleen, ettei näyttelyyn otetussa Ad Astrassa ollut näkyvissä stigmatoja, vaan se oli vuonna 1907 valmistunut uudempi versio. Sellaisena sen symbolisuus loistaa kirkkaana ja seesteisenä.

”Tulevaisuuden elämää verho takana oleva valo. Tytön tukan muotoa tahdoin, samassa kun annoin säteilevän loiston kasvoille, esittää siten, että mainen painolaki ei siihen enää

vaikuta, joten se häilyy vapaasti kaikille suunnille.”

Maalaus toimi alttaritauluna Gallen-Kallelan lasten ristiäisissä. Taiteilija on itse tehnyt alttaritaulun eteen taidokkaan koristeelliset ovet, jotka ovat näyttelyissä aina auki.

Ovet pidetään suljettuina vain, kun maalausta kuljetetaan. Meidän toivomuksesta museonjohtaja suostui näyttämään, millainen Ad Astra on silloin, kun ovet ovat kiinni. Jotakin häkellyttävän mystistä sisältyi siihen, että näimme kalvolalaisen tytön hahmon ja kultaisen kuun hämmöttävän ovien raoista.

Rakastavaiset 1906-1917

Eurooppalainen mestari-näytteen sinfoninen runoelma ei olisi täydellinen, ellei siihen sisältyisi myös traagista kohtausta.

Sellaiseksi muodostui Ad Astran jälkeen, seinän toiselle puolelle, ripustettu pienikokoinen maalaus ”Rakastavaiset”. Hätkähdin, kun nyt vasta, läheltä katsottuna, näin verisen miekan, joka oli tunkeutunut rakastavaisten läpi. En ollut huomannut sitä sanomalehtikuvista, joissa näyttelystä oli pitkin syysä kerrottu. Nyt se pysähdytti. Teoksen mystiikkaa korosti vielä se, ettei miekan isku olisi ollut fyysisesti mahdollinen sillä tavalla ja siinä asennossa kuin Gallen-Kallela oli sen kuvannut.

Huomio kiintyi siihen, että taiteilija oli merkinnyt maala-

uksen valmistusvuosiksi pitkän ajanjakson, vuodesta 1906 vuoteen 1917. Siis sortovuosista Suomen itsenäistymiseen.

Vaikka Rakastavaiset taulun tarinan sanotaan perustuneen Seitsemässä veljeksien Aapon kertomukseen ilkeästä linnan herrasta, joka tappoi tytäruolensa ja tämän rakastetun keihäällä, sen voi nähdä myös symbolisena kuvaa siitä tuskasta, jonka veljessota Akseli Gallen-Kallelan mielessä synnytti.

Mikä on Kallelan kohtalo?

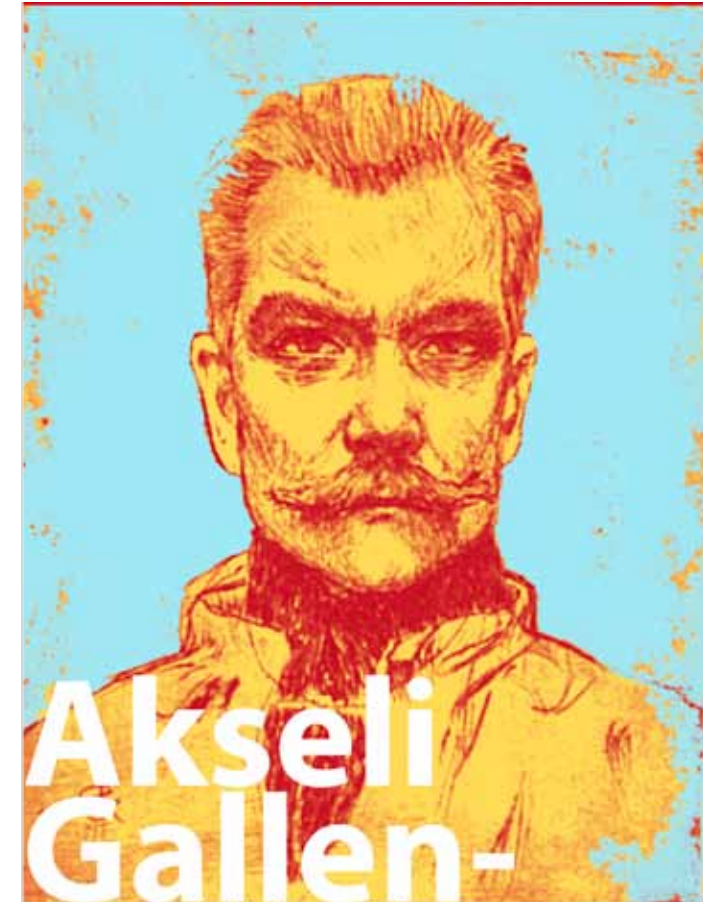
Näyttelyvierailumme isäntänä toimi klubiveljemme, galleristi Jarmo Haapalainen.

Kävimme vierailumassa ennen Gallen-Kallelaa hänen johtamisensa gallerioissa Bulevardilla (Art Clipper, Bulevardi 7). Siellä tutustuimme professori Nándor Mikolan 100-vuotisnäyttelyyn, jota meille esitteli Päivi Castrén.

Klubin Johtokunta-kabi-

netissa käydyssä sulattelukeskustelussa käsiteltiin muun muassa Akseli Gallen-Kallelan

toisen erämaahan, toisen Helsingin lähelle - jotka viestittävät syvästä filosofisesta kiinnostuksesta mo-

Akseli Gallen-Kallela 1865-1931

modernia elämää, taideteollisuutta ja kaupungin ja maaseudun välisiä suhteita koskevia yleiseurooppalaisia kysymyksiä kohtaan.”

Keskustelusta jäi sellainen kuva, että vuosina 1894-1895 rakennettu kelohonkarakennus, joka toimii nykyisin kotimuseona, kaipaisi jälleen perusteellisen korjauksen ja entisöinnin.

Siellähän kansallistaiteilijamme asui pitkähköjä aikoja perheineen ja loi suuren osan mittavasta tuotannostaan. On hienoa, että kansainvälisellä yleisöllä on

Ruovedellä sijaitsevan erämaatalteen historiaa ja nykypäivää. Aiheesta toteaa Janne Gallen-Kallela-Sirén näyttelyjulkaisussa: ”Elinaikanaan taiteilija suunnitteli kaksi ateljeekotia -

jälleen mahdollisuus tutustua hänen elämäänsä ja töihinsä.

Weijo Pitkänen

Kytäjän jänisjahti

Jahtiporukka tauolla

Perjantai ja 13. päivä lupaa mielenkiintoista metsästysretkeä. Runsas parikymmentä klubiveljeä oli ohjeistettu Kytäjä Golfin klubirakennukselle jänisjahtiin. Oli talvinen keli, pakkasta kymmenen astetta ja lumipeitettä metsässä puolisen metriä. Aamu alkoi aamiaissämpylällä ja

kahvilla, samalla saimme päivituksen Kytäjän alueen riistatilanteen kartoituksesta riistamestari Niko Hytöseltä. Alueelta löytyisi eläimiä mukavasti ja erityisesti jäniksiä olisi kohtalaisesti.

■ ■ Koska paikalle oli saatu kaksi koiramiestä, jakaannuim-

me kahteen porukkaan. Metsästyksenjohtaja Hannu Vaahtio antoi ohjeet miesten sijoittumisesta, jonka jälkeen siirryimme autolla kohti jahtipaikkaa. Koirat ja niiden ohjaajat päästettiin jäniksien jäljille ja hetken päästä alkoi metsästä kuulua haukuntaa. Useamman ajon jälkeen

koirat kuitenkin palasivat nuotiopaikalle. Keräsimme metsästäjät koolle ja laitoimme koirat uusien jälkien perään.

Jahdin kiihkeyden tiimellyksessä meinasi makkaranpaistokin unohtua. Virhe korjattiin heti lumisateen alettua. Loppujen lopuksi jänöjukat olivat

tällä kertaa meitä taitavampia, sankka lumisade oli heidän puolellaan ja peitti jäljet kokonaan. Näin ollen tällä kertaa kotiin viemisiksi ei ollut edes ohiamuttua jänistä.

Kiitokset mukavasta päivästä kuuluvat riistamestari Hytöselle, koirille ja ohjaajille sekä

metsästyksenjohtaja Vaahtiolle. He kaikki mahdollistavat mukavan jahtipäivän.

Ari Hirvonen

Helsingistä tuli pääkaupunki, kun tartuttiin oikeaan hetkeen

Pieni Helsinki korotettiin Suomen suuriruhtinaskunnan pääkaupungiksi tasan kaksi vuosisataa sitten. Korotus ei tapahtunut vakaisissa oloissa, ja kaupunkilaiset tuskin saattoivat pitää hetkeä historiallisena. Napoleon oli syvällä Venäjällä. Jäisikö Suomi vasta saatettuun Venäjän yhteyteen, vai olisiko Napoleonilla halua ja voimaa ottaa maa haltuunsa, kuten hän oli ottanut Euroopan Pohjois-Saksaa, Puolaa, Italiaa ja Espanjaa myöten? Tapaansa mukaan kirjailijavieras professori Matti Klinge asetti (16.1.) Suomen tapahtumat eurooppalaisiin yhteyksiinsä. Emme eläneet emmekä elä täällä erillistä historiaamme. Käsittelyn pohjana oli Klingen tulossa oleva Helsinki-teos.

■ ■ Ruotsin ajan Turku toki oli piispanistuimen, hovioikeuden ja yliopiston tyyssija ja maan kauppapaikka, "Suomen Turku" (joka vuosittain julisti väelleen joulurauhan), mutta Suomen pääkaupunki oli Tukholma. Omien hallintoinstituutioiden aikaansaaminen Suomeen oli autonomian ensi vuosien rakennustyötä. Uusia keskusvirastoja vähitellen siirrettiin tai perustettiin Helsinkiin. Vuoden 1827 Turun palo oli sysäyksenä yliopiston siirtämiseen Helsinkiin, kalastajakaupunkiin, jossa vastaanottavaa henkistä maaperää ei juuri ollut. Viaporinkin kulttuurikeskus oli sammunut

Matti Klinge

antautumiseen ja tämän manner-Helsinkiä suuremman kaupungin muuttamiseen suljetuksi venäläiseksi sotilasalueeksi.

Mikä teki Helsingistä erikoisen?

Miksi juuri Helsinki? Vironniemen kainalo ja Viapori olivat ainoa paikka, joka tarjosi laivastolle suojaosan redin ja samalla pääsyn suoraan avomerelle. Tämän Klinge todisti karttakuvin, jotka oli varautunut kankaalle heijastamaan illan toinen vieras, ylikirjastonhoitaja Kaj Ekholm. Kaupunki oli Ruotsin jäljiltä linnoitettu, Viaporin lisäksi Ullanlinnassa ja Siltasaarella oli varustuksia. Venäjälle-hyökkäyksen hyökkäysalusta oli nyt käännettävissä Pietarin turvaksi.

Pääkaupunkiajatuksen isä oli kenraali G.M. Armfelt, entinen kustaviaani ja nyt keisarin luottomies, jonka kuningasajatus oli Suomen yhdistäminen keisarin suojassa. Hän ei ollut ajatuksineen yksin. Suomi oli maantieteellis-valtiollisena käsitteenä vasta muodostumassa. Vanha Suomi Kymijoesta itään oli runsaat puoli vuosisataa kuulunut Venäjään, Suomenlahden perukka sitäkin pitempään, tavallaan uusinta Suomea oli nyt harvaan asuttu Länsi-Pohja Kemijoesta pohjoiseen ja Torniojoesta itään, alue, jonka Ruotsi myös oli rauhanteossa luovuttanut Venäjälle. 8.4. 1812 keisari Aleksanteri I manifestillaan nimesi uuden voittomaan pääkau-

pingiksi Helsingin. Seuraavana päivänä Venäjä ja Ruotsi tekivät salaisen sopimuksen: Ruotsi sitoutui olemaan tavoittelematta Suomea takaisin, ja Aleksanteri lupasi puoltaa uuden liittolaisensa Ruotsin kruununprinsin Bernadotten etuja tulevassa rauhanteossa. (Näin kävikin. Useimmat muut Napoleonin marsalkat sittemmin mestattiin tai murhattiin Napoleonin ajan jälkiselvittelyissä, Klinge huomautti.) Suomelle ja Helsingille oli auennut "mahdollisuuksien ikkuna", totesi Armfelt, ja hetkeä käytettiin hyväksi. Seuranut sota sitten vei pitkäksi aikaa huomion kaikilta keisarikunnan sisäisiä asioita koskevilta järjestelyiltä.

Moderni asemakaava, kallis symbolirakentaminen

Helsingin asemakaava joutui J.A. Ehrenströmin työksi. Hänkin oli vanha kustaviaani, vaihtelevia kohtaloita kokenut, etevä linnoitussuunnittelija. Topografia kuului siihen aikaan olennaisena kaikkeen teoreettiseen ja käytännön upseerikoulutukseen. Ehrenströmin asemakaava on suurenmoinen, arvioi Klinge. Kun kaupunki on uudempi kuin Tukholma, kadut tehtiin alun alkuun leveämmiksi. Etelä - pohjoinen ja itä - länsi -yhteydet vedettiin suoriksi luonnonesteistä välittämättä. Keskelle muodostui laakso, Esplanadi, joka tuo mieleen Berliinin Unter den

Linden'in.

Nykyisen Meritullintorin paikalle Ehrenström suunnitteli keisarillista palatsia ja puutarhaa. Paikka oli keskeinen. Tukholmassa kuninkaanlinna oli kaupungin keskus. Keisarikunnan traditioon kuului, että hallitsijalla oli palatsinsa jokaisen maansa pääkaupungissa. Mutta kun Napoleon kukistui, uuden voittomaan identiteetin välittömään vahvistamiseen tähtäävät tarpeet jäivät sivumalle. Luvattu valtiopäiväkutsu unohtui. Keisarilliseksi palatsiksi kelpasi C.L. Engelin uudistama Heidenstrauchin kauppiastalo, kenraalikuvernööriille taas uudestirakennettu kauppias Bockin talo. - Palkinnosta puheen tullen Ehrenström pyysi sitä suosionsoitusta, ettei saisi mitään. Palkintona oli kultainen timanttiupotuksen koristettu nuuskarasia ja Vladimirin II luokka, korkea kunniamerkki.

Vironniemi on maastoltaan ulkosaaristoa, totesi Klinge. Niemen mäkit kadut kertovat sen nykyisellekin kulkijalle.

Kulttuurikaupunki?

Henkisessä mielessä kasvu pääkaupungiksi oli vaivalloinen. Kulttuurielämä kuoroineen, orkestereineen, teattereineen virisi 1830-luvulta. Yliopisto, joka Aleksanteri I:lta ja Nikolai I:lta sai paljon myös aineellista suopeutta, oli omiaan muodostamaan Helsingin maan keskipesteeksi. Aleksanteri II oli kol-

mas suuri suosija. Engel piirsi ylisuuret Yliopiston, Yliopiston kirjaston ja Nikolainkirkon. Ne olivat symbolirakennuksia, jonka kokoisille kaupungissa ei ollut funktionaalista tarvetta. Kyse oli keisarikunnan arvovallasta. Rakennustyöt olivat vähällä saattaa maan konkurssiin.

Taloudellinen keskus Helsinki ei ollut pitkään aikaan. Vasta kun kaupunki 1863 asetettiin rautatieverkon alkupisteeksi, koko Suomi muodostui pääkaupungin takamaaksi.

Miten Ehrenstömin ja Engelin perintöä on arvostettu? Vaihtelevasti. Nikolain kirkko pilattiin sekä siustuksensa suhteen että Lohrmanin kulmatorneilla. Engel ei olisi halunnut alttari-aulua eikä kipsiveistoksia sisätilaan. Kaikkein sopimattomin on Enso-Gutzeitin pääkonttori, jonka muoto ja materiaali ovat ristiriidassa klassisen ympäristön kanssa. Tämä jatkuu, ellemmme nouse tekoihin, painotti Klinge.

Keskustelun kuluessa professori Raimo Väyrynen yleisöstä kysyi, mikä merkitys Helsingille oli protoindustrialismin ajan kaupungin ja maaseudun vuorovaikutuksella. Klinge vastasi, että hänen tulevan Helsinki-teoksensa taustana on poliittinen, ei taloudellinen näkökulma, mutta sopii kaupungin varhaisesta teollisuudesta muistaa ainakin Sinebrychoffin oluttehdas, Borgströmin tupakkatehdas ja Kiseleffin sokeri. Mut-

Keskusteluun osallistunut Kai Ekholm.

ta Helsinki ei pitkin 1800-lukua elänyt maaseudusta, kuten Viipuri ja koko Saimaan seutu Pietarin läheisyydestä. Lännen rannikkokaupungit suuntautuivat Ruotsiin, Hämeenlinna Turkuun. Helsinki on vartavasten pääkaupungiksi perustettu kaupunki, kuten Washington ja Brasilia. Kun Olli Alho kysyi sotilasarkkitehtuurin ja linnoituksen merkityksestä, Klinge muistutti, että Viapori kuului Venäjän valtakuntaan ja sitä samoin kuin Turun kasarmiakin rakennettiin Venäjän varoilla; Kaartin kasarmi sen sijaan oli suomalainen rakennushanke ja suomalaisen sotaväen työssijä.

Keskusteltiin korkeakulttuurin kehkeytymisestä. Tuhat virkamiestä pakkosiirrettiin Turusta, totesi Olli Alho. Ehrenström oli Helsingin ensimmäinen teatterimies, sanoi Klinge. Syn-

tyi korkea sosieteetti, vähäinen mutta sivistynyt. Wallén, Klinskowström... Laivat toivat aina uusia mahonkihuonekaluja, mausteita, hedelmiä. 1840-luvun matkailijoille vastattiin ranskaksi, kun he iltaseurassa ranskaa puhuivat. Teatteri oli suurelta osalta saksankielistä. Offenbachia kuultiin täällä pari vuotta kansallisen ensi-illan jälkeen. Yliopiston ympärille kehkeytynyt kulttuuri loi Helsinki-keskeisen maankulttuurin. Toisin kuin esimerkiksi Norjassa, jossa joka vuonolla on oma kulttuurinsa, Klinge rinnasti.

Kieli on kulttuurin väline. Ketään ei ole tuomittu yksin suomenkieliseksi, Klinge kiteytti.

[Vuonna 1746 Helsingin maistraatti teki kaupungin historian ensimmäisen kulttuuripoliittisen päätöksen. Pietarista saapunut miekkailumestari Shty (Schütt?) anoi lupaa teatterinäytäntöjen järjestämiseen. Hänet ja hänen seurueensa karkotettiin irtolaisasetukseen vedoten. Nuorallatanssiakin olisi ollut luvassa. Samaa henkeä on aika ajoitin sitemminkin ollut kaupungin hallinnossa havaittavissa. Latojan lisäys.]

Yrjö Larmola
Kuvat Arto Toivanen

Jukka Elo uusi keilailumestaruutensa

Heikki Sarso ojentaa kiertopalkinnon Jukka Elolle.
Kuva Jarmo Heinonen

■ Suomalaisen Klubin keilailumestaruudesta kilpailtiin 24. kerran Ruusulankadun hallissa tammikuun 19.päivänä. Hallitseva mestari Jukka Elo otti ohjat haltuunsa heti alussa, eikä antanut muiden klubiveljien uhata johtoaan koko kilpailin aikana. Voitto heltisi tässä kuuden sar-

jan kilpailuissa mainiolla tuloksella 1342 pistettä. Muut mitalisijoille yltäneet saavuttivat myös ns. parituloksen, Jorma Heinijoki 1208 sekä Leif Nordin 1200 pistettä.

Tämäkin kilpailu osoitti, että keilailun tasotusjärjestelmä antaa kaikenlaisille pelaajille

mahdollisuuden kilpailla voitosta aktiivikeilaaajien kanssa. Kilpailu klubihengessä on hauskaa yhdessäoloa ja kaikilla on mahdollisuus menestyä. Hyvät jutut ja tarinat kuultiin taas illalla klubilla palkintojenjaon ja illallisen yhteydessä.

Heikki Sarso

Merkkipäiväillassa oli lämmin tunnelma

Juhlapuheessaan Jarmo Pekkala tarkasteli presidentinvaalien asetelmia ja korosti sukupolvien välisen vuorovaikutuksen merkitystä Klubissamme. Oikealla Pekka Mannio lausui kiitokset kutsuvieraiden puolesta.

Pyöreitä vuosia täyttäneiden klubiveljien kutsuvierasilta tammikuussa on yksi vanhimmista Klubimme vuotuisista juhlatapahtumista. Se on saanut alkunsa jo 1940-luvulla ja jatkuu virkeiden ikäikäiden herrojen arvokkaana illallistilaisuutena.

Kutsuttuina ovat kaikki 70, 75, 80, 85 ja 90 vuotta täyttäneet, sillä viiteenkin päätyvät vuosimäärät katsotaan tuossa iässä pyöreiksi. Kymmenettä vuosikymmentään jo askeltaville on jokainen vuosi suurten ikäluokkien syntymävuosien hallituksemme kauaskantoisella päätöksellä pyöreä. Nuo suuret ikäluokatkin alkavat jo lähestyä kutsuikää.

Kutsun saaneista 208 kuki-tettavista oli 24.1. paikalla 102. Runsaimmin edustettuina olivat 70-vuotiaat. Saapuvilla olivat varmaan muistivat lämmöllä niitä ikäveljiään, jotka eivät terveydellisistä tai muista syistä

päässeet mukaan. Nuoremmat ja merkki vuosien väli vuosia elävät klubiveljet voivat osallistua onnitteluilalliselle omalla kustannuksellaan ja heitä olikin mukana ilahduttavan runsaasti. Sali täyttyi juhla-asuisista herroista ja kaikki tuntuivat viihtyvän.

Mikseivät olisi, kun herkkulisten ruokien ja jalojen juomien ohella henkistä ravintoa tarjosivat aikamme tapahtumia peilaavat puheet, keskustelut ja tunnelmaa kohottaneet oman orkesterimme ja kuoromme esitykset.

Pauli Jaavamon johtaman orkesterin alkumusiikki johdatteli juhlijat pöytiinsä ja ilahdutti heitä illan kuluessa myöhemminkin. Puheenjohtaja Johannes Koroma toivotti heidät lämpimin sanoin tervetulleiksi painottaen heidän edustamansa sukupolven arvokasta työtä yhteiskunnassamme.

Aihetta olikin, sillä tiedämme, että 85-vuotiaat ja sitä vanhemmat veljet olivat ase-

puolustamassa kansamme itsenäisyyttä ja nuoremmatkin heidän rinnallaan torjumassa vaaran vuosien ulkopoliittisia paineita sekä kohottamassa työ-

Toistasataa syntymäpäivävierasta ja puolisansataa muuta klubiveljeä täyttivät juhlasalimme merkkipäiväillassa.

lään kansaamme taloudellisesti ja kulttuurisesti maailman vapaiden kansojen eturiviin. Henrik Lambergin johtaman kuoron esitykset sopivat illan henkeen: Kaikukohon laulu maamme, Kaunehin maa...

Madelientä ja ylikypsää karitsaa

Miia Makkosen ravintola oli tehnyt parhaansa herrojen viihdyttämiseksi: haukimurekkeilla vahvistettu kermainen madelieimi maistui pyryisessä illassa, ja timjamikastikkeen höyryä ylikypsä karitsan niska sisilialaisine viineineen sai pääruokana osakseen kiitosta.

Jälkiruokana mustikkapiirakka Marskin tapaan kahvin kera oli pisteenä illallis-iin päässä.

Juhlapuheen pitää perinteisesti Klubin hallituksen nuorin jäsen. Siinä roolissa Jarmo Pekkala tarinoi rattoisasti ajankohtaisista presidentinvaalinäkymistä, elimmehän tuolloin vaalien ensimmäisen kierroksen mielenkiintoista aikaa. Puhuja vältti ottamasta suoraa kantaa ehdokkasiin, rivien väleistä kuulijat saattoivat tehdä omia analyysjeaan. Olihan ehdokkaina kaksi klubiveljeäkin.

Kiitospuheessaan 92-vuotias Pekka Mannio kiinnitti huo-

miota ikämiesten elämänlaadun parantamiseen. Hän on käynnistänyt seniorilounaat ja kalkkisjumpat lisäämään senioriikäisten elämänvoimaa ja -iloa. Lounailla kuullaan terveydenhoitoon liittyviä asiantuntijaesitelmää.

Aloite on saanut jo ilahduttavaa myötäkäikua.

Perinne jatkuu vuoden päästä. Silloin ovat vuorossa tervaskantojen ohella uudet kutsuttavat.

*Antti Henttonen
Kuvat: Arto Toivanen*

Esko Aho:

GLOBAALIN TALOUDEN HAASTEET

Kuvat Veikko Hannula

Käytin viime viikolla Gaidar Foorumissa Moskovassa jääkiekkoa tunteville helpos-
ti ymmärrettävää esimerkiä siitä, miten menestystä pitäisi rakentaa, olipa ky-
seessä yksilö, yritys tai kokoi-
nainen yhteiskunta. Wayne Gretzky'ltä kysyttiin aika-
naan, mikä erottaa huippu-
pelaajan hyvistä pelaajista.
"Huippupelaaja ei luistele
sinne missä kiekko on, vaan
sinne minne kiekko on me-
nossa."

■ ■ Ajattelemme helposti tu-
levaisuutta entisen jatkeena ja
teemme suuria virhearvioita.
Näin kävi aikanaan Neuvos-
toliiton suhteen. Asevoimansa
ja avaruusteknologiansa sokai-
semana neuvostojohto uskoi
vuoden 1961 NKP:n edustaja-
kokouksessa, että vuoteen 1980
mennessä neuvostokansalaisen
keskimääräinen elintaso ohittai-
si amerikkalaisen.

Japani näytti 1980-luvun lo-
pulle saakka kehittyvän Yhdys-
valtain haastajaksi maailman
taloudellisena ja teknologise-
na edelläkävijänä. Toisin kävi.
Kasvu tyrehtyi ja maa ajautui
syviin rakenteellisiin ongel-
miin.

Kiina puolestaan näyttäytyy
päinvastaisena esimerkkinä.
Kuka olisi sukupolvi sitten us-
kaltanut ennustaa, että 1960-lu-
vun kulttuurivallankumouksen
runtelema valtio pystyy nouse-
maan kolmessa vuosikymme-
nessä maailman toiseksi suu-

rimmaksi kansantaloudeksi.

Ennalta arvaamatonta on myös euroalueen kohtalo. Suurin odotuksien synnytetty eurooppalainen yhteisvaluutta näytti ensimmäisen vuosikymmenen kokemuksen perusteella kiistattomalta menestystarinalta. Muutamassa vuodessa luottamus romahti ja kaikki mahdolliset riskit realisoituivat.

Mitä ovat nyt vaikeasti tunnistettavat mutta potentiaaliset seuraavat suuret mullistukset?

Yhdestä näemme jo ensimmäiset selkeät merkit. Islamilaisen maailman osuus maailman koko väestöstä kasvaa vuoteen 2030 mennessä kolmannekseen, mutta sen osuus maailman yhteenlasketusta bruttokansantuotteesta on jäämässä vain 3,5 prosenttiin. Yhtälö on täysin kestävä. Tuolla BKT-osuudella ei kyetä edes ruokkimaan valtavaa väestömassaa.

Toisen nousevan trendin – tässä tapauksessa positiivisen – voi nähdä Afrikassa. Meillehän tuo valtava maanosa on näyttänyt tavallisimmin nälän ja köyhyyden tai poliittisen levottomuuden tyyssijana. Nyt poliittiset olot ovat vakiintuneet ja monet Afrikan maat lukeutuvat maailman nopeimmin kasvavi-

Jukka Andersson ja Esko Aho.

en kansakuntien joukkoon.

Euroopan suurin ongelma ei ole finanssikriisi, vaan sen taustalla vaikuttava heikko kasvupotentiaali. Kestävä tie ulos nykyisestä kriisistä voi löytyä vain luomalla uskottavia taloudellisen kasvun näkymiä. Ilman niitä edessä on vääjäämätön ja rankka elintason lasku.

Euroopan kasvu ei lähde liikkeelle katsomalla taaksepäin tai jääkiekkotermein, ryntäämällä sinne missä kiekko juuri nyt on. Euroopan on kyettävä suuntaamaan katseensa tulevaisuuteen ja investoitava tulevaisuuden tarjoamiin mahdollisuuksiin. Samat säännöt koskevat myös Suomea. On turha haikailla pa-

luuta globalisaatiota tai informaatioteknologian vallankumousta edeltäviin aikoihin. Täytyy rohkeasti rakentaa tulevaisuutta investoimalla uuteen teknologiaan ja sen soveltamiseen.

Euroopalla ja etenkin Suomella on mahdollisuus korvata menetettyä kilpailukykyä suuntaamalla voimavarat teknologian maksimaaliseen hyödyntämiseen niin yksityisellä kuin julkisellakin sektorilla. Omaamme tässä suhteessa kiistattomia

valtteja pienen kokomme, väestön hyvän koulutustason, homogeenisuuden ja joustavuutemme ansiosta. Toistaiseksi niitä on vain hyödynnetty kelvottoman heikosti. Joudumme katselemaan sivusta, kun monet meitä huomattavasti heikommin edellytyksin varustetut maat porhaltavat ohitsemme.

Tilaisuuden kuulijakunta täytti klubin pääsalin esittäen mielenkiintoisia ja ajankohtaisia kysymyksiä aktiiviselle esitelmöitsijällemme. Kiitämme puhujaa kiinnostavasta aiheesta ja elävästä esityksestä.

Toimitus

MINISTERILOUNAS 31.1.12 VETÄJÄNÄ VALTIOSIHTTEERI

Työministeri Lauri Ihalaisen oltua estynyt muiden "force majeure" toimijansa johdosta tulemaan klubilounaalle esittämään ajankohtaisia faktoja työelämän monipuolisista yksityiskohdista, saimme kuulla "varalaurin", valtiosihtteeri Janne Metsämäen esittämänä työllisyyspolitiikkaa selventäviä tosiasioita, niin myönteisiä kuin vähemmän rohkaisevia.

■ ■ Esityksessään valtiosihtteeri Metsämäki lausui seuraavaa:

Työllisyyteen ja työhön liittyvistä luvuista mainittakoon näin alkajaisiksi työllisyysaste, joka tällä hetkellä on 68,6% ja vuoteen 2015 mennessä on tavoite 72%. Toivotaan, että taloudellinen kehikko tässä ympärimme ei kohtuuttomasti vaikeuttaisi tähän tavoitteeseemme pääsemistä. Tällä hetkellä tosin ollaan jonkin-asteisessa taantumassa, mutta toivotaan että se pian kääntyy parempaan suuntaan. Toisaalta on ilmeistä, että nopeaan kasvuun ei hevin päästä. Ympäröivä maailma ja eurokriisit tässä vielä vaikeuttavat tähän tavoitteeseen pääsemistä.

Toistaiseksi viimeisiä työttömyyslukuja selaillessa voidaan todeta, että työttömyysluku oli joulukuussa hieman pienempi kuin edellisen vuoden joulukuussa. Työttömyys on tällä hetkellä 7,8 % ja tavoite on hallitusohjelman mukaan päästä 5 % työttömyyteen. Meillä

on ongelmana pitkäaikaistyöttömyys ja nuorisotyöttömyys, joissa edelleenkin pitkäaikaistyöttömien määrä on kasvussa, vaikka muuten työttömyyden määrä on kääntynyt laskuun. Nuorisotyöttömyys on onneksi laskusuunnassa muutaman vuoden takaisesta, mutta se on selvästi korkeampi kuin muu työttömyys. Sen takia siihen ollaan nyt erityisesti panostamassa. Tätä asiaa valmistellaan parhaillaan ja se tulee esitykseen helmikuun loppuun mennessä. Suunnitelmissa on, että kolmen ensimmäisen työttömyyskauden aikana alle 25-vuotiaille työttömille tarjotaan työtä, koulutusta, työharjoittelua tai kuntoutusta.

Tällainen nuorten yhteiskuntakuu itse asiassa on koko Euroopan laajuisesti noussut keskustelun aiheeksi.

Meillä on muutos tapahtumassa työmarkkinoilla tulevina vuosina kun markkinoilta poistuu enemmän ihmisiä kuin sinne tulee eli noin 10.000 ihmistä enemmän poistuu kulumassa olevan vaalikauden aikana kuin sinne tulee samana aikana. Meillä on maahanmuuttajia noin 170.000 henkilöä vuodessa ja arvioin, että heidän määränsä vuoteen 2020 mennessä melkein kaksinkertaistuu 300.000 henkilöön, ja ongelmana on tälläkin hetkellä se, että heidän osaltaan työttömyys on kolminkertainen muuhun väestöön verrattuna ja hallitusohjelmassa onkin kirjat-

tu, että tavoitteena olisi heidän työttömyytensä puolittaminen.

Väestön ikääntyminen on seikka, johon koko Eurooppa on osallistumassa, kun niin sanottu suuremmat ikäluokat ovat ikääntymässä. Suomi on tässä asiassa jonkinasteinen tiennäyttäjä josta voivat muutkin tulla katsomaan miten asiaa voidaan hoitaa.

Työn tuottavuus on keskeinen kilpailutekijä. Työelämän laatu tulee entistä ratkaisevammaksi. Työn tuottavuuden kehityksessä meillä on ollut eri vaiheita mutta tällä hetkellä muutokset työtehtävissä antavat entistä enemmän pohjaa työn tuottavuuden kasvattamiseen. Mainitsinkin jo tästä jatkuvasta muutoksesta, mikä tulee elinkeinorakenteessa tapahtumaan. Jatkuva rakennemuutos, jota on kuvattu myös sanoilla "luova tuho", on ainakin 40 vuoden ajan jatkunut meillä ja se edellyttää sitä että koko ajan tapahtuu uusiutumista ja tulee uusia työpaikkoja, keskimäärin joka päivä "tuhoutuu" työpaikkoja noin 400 ja uusia yrityksiä ja työpaikkoja avautuu saman verran. Työssä käyvä ihminen joutuu työuransa aikana vaihtamaan työpaikkaa 3-5 kertaa.

Kooste Kauko Lehti

Talvinen herkkuilta 26.1.

Klubin gastronomisen kerhon järjestämä vuoden ensimmäinen herkkuilta (avec) järjestettiin 26.1. Tavanmukaiseen tapaan sali oli täynnä hyvän ruuan ja juoman ystäviä. Ja ruokahan olikin todella hyvää.

■ ■ Gastronomisen kerhon puheenjohtajan Jorma Hämäläisen toivotettua Klubin puheenjohtajan ja muut klubilaiset seuralaisineen tervetulleiksi sai puheenvuoron illan esiintyjä, tunnettu gastronomi, klubiveljemme Heikki Tavela. Hänen aiheensa oli tietyn henkilön tai paikan mukaan nimetyt ruuat ja juomat. Näitä Heikin laajasta gastronomisesta tiedostosta löytyy uskomaton määrä.

Kuten tapaan kuuluu Heikki aloitti muinaisista roomalaisista

todeten, ettei tällaisia yhteyksiä tunneta antiikin tai Rooman ajoilta, vaikka silloinkin syötiin hyvin. Nimiä sidoksissa ruokiin alkaa tulla vasta 1400-1500-luvuilta. Rakastajattaret tai kuningattaret kuten Agnes Sorel (Ranskan Kaarle VII:n suosikkirakastajatar), Diana de Poitiers (Ranskan Henrik II:n rakastajatar) ja Navarran Margareta (Navarran kuningatar) häärivät muiden taitojensa ohella keittiössään. 1700-luvulla myös Mme Du Barry, Ranskan Ludwig XVII:sta rakastajatar, liittyi joukkoon kukkakaali-ruokiin.

Monet jäätelöt on nimetty naisten mukaan. Tunnetuin lienee Peach Melba, joka liittyy Nelly Melbaan, australialaiseen koloratuurisopraanoon, jonka

kunniaksi kuuluisa keittiömestari Auguste Escoffier tämän jälkiruuan nimesi.

Eräs kaikkein tunnetuimmista nimi/ruoka-yhdistelmistä on ehkä kuha à la Walewska (kuha + rapukastike + tryyfeli) nimettynä puolalaisen kreivitär Maria Walewskan (Napoleonin rakastajatar) tai oikeammin heidän poikansa kreivi Aleksandre Joseph Colonna Walewskin mukaan.

Ruokaan liitettyjä paikkoja on vähemmän esim. à la Marengo (kana + sipulit + tomaatti + sienet + rapu) – liittyy Napoleonin voittamaan taisteluun, taikka Nantua (rapukastike à la Nantua) ym.

Juomia on aika paljon; tunnetuin ja hauskin lienee grogi, joka on saanut nimensä englan-

tilaiselta amiraali Edward Vernonilta (1867-1757). Vernon, lempinimeltään Old-Grog (vanha karkea), määräsi rommivastaston vähetessä merimiesten rommiannoksen laimennettäväksi vedellä

Miehiä on paljon (hallitsijoita, aatelisia, kirkonmiehiä, sotapäälliköitä, liikemiehiä) joskin useimmiten idean isä ja toteuttaja oli oma kokki. Tällaisia miehiä ovat mm.: Antoine-Augustin Parmentier – perunat à la Parmentier, Sandwichin jaarli – voileivät pelipöytään 1700-luvulla, Ruotsista Wallenbergin, Rydbergin ja Lindströmin pihvit, Rene de Chateaubriand tai oikeastaan hänen kokkinsa Montmireil – Chateaubriand-pihvi, Stroganov – useita eri versioita reseptistä.

Suomalaisista mainittiin mm. Gripenberg (jäätelö), Tauno Palo (sipulipihvi) ja Runeberg(torttu) sekä Häkä special (pihvi Allun grillissä).

Päivän antimista Heikki mainitsi ravintoloitsijoiden Caroline ja Stefanie Tatinin vahingossa syntyneen Tarte Tatinin sekä Pozarskin kotletit. Viimeksi mainitut liittyvät tsaari Aleksanteri I:een Hän oli kerran halunnut syödä vasikankyljyksiä Ostaskovon kylässä sijaitsevassa Pozarskin majatalossa. Kuntalossa ei sattunut olemaan vasikanlihaa päätti emäntä Darja Jevdokinovna muotoilla kyljykset jauhetusta kananlihasta. Tsaari piti kyljyksistä niin, että määräsi ne hovin ruokalistalle. Nykyisin useimmiten jauhetaan kyljyksiin puolet nautaa ja puo-

let kanaa. Näin oli klubikyljysetkin tehty.

Ruokalista kokonaisuudessaan oli: Blinit ja muikunmäti, Pozarskin kyljykset ja Tarte Tatin.

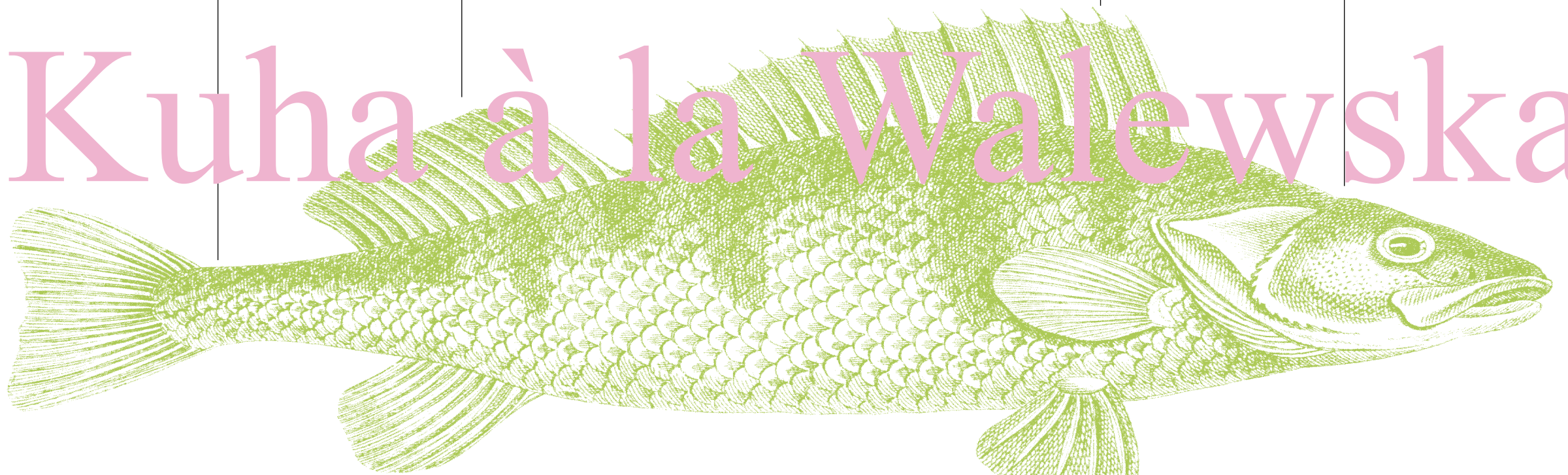
Hyvin näyttivät ruuat maistuvan, kiitokset vain keittiölle.

Illan mittaan meitä viihdyttivät kahteen otteeseen Sibeliusakatemia oppilaat Sanna Ruohoniemi, laulu, säestäjänään Miika Pelkonen.

Seuraava gastronomisen kerhon ohjelma kaikille klubilaisille (avec) on viini-ilta torstaina 26.4. Tarkkailkaa postianne.

Jorma Hämäläinen

Kuha à la Walewska

Fasaanijahti Kärkölässä

Ajo Helsingistä vielä hämärässä aamussa, pakkasta - 14 C, mutkittelevan tien kautta perille Koiviston Fasaanitilalle Kärkölään. Me ensikertalaiset tulimme paikalle ensimmäisinä. Ilman navigaattorin apua olisi usko loppunut kiemurtelevalla lumisella tiellä. Monille fasaanijahteja oli jo useita takana, joten reitit olivat heillä hallussa.

■ ■ Jahdin lähtöpaikalla kaikki oli valmiina, iso kota lämpimänä, kahvit ja voileivät odottamassa ja metsäkanakoirat paikalla autoissa ja ties missä. Kellon lähestyessä yhdeksää väkeä alkoi tihenevään tahtiin saapua paikalle. Kaikki 12 ilmoittau-

tunutta tuli ja vielä yksi jälki-ilmoittautunut. Aluksi käytiin keskinäiset esittelykierrokset ja sitten klubiveli Terho Salo kävi jahdin tulevat vaiheet asianmukaisesti läpi yhdessä Koiviston tilan edustajan kanssa. Nina Pärssinen taas kertoi mukaan

otetuista koirista ja niiden kokemuksesta.

Jahdin järjestelyt olivat alusta alkaen ammattimaisesti hoidettu. Suunnitelmissa oli kaksi 2 tunnin jahtia maastossa, aamupäivä- ja iltapäiväjahti. Väliin sopivasti herkullinen lohisoppalounas tykötarpeineen tilan hirsimökissä. Pakkanen ja pelloaukeilla pyörivä tuuli kyllä tuntuivat varsinkin kasvoissa varustuksesta huolimatta ja tauko oli sikäli paikallaan. Iltapäiväjahdin jälkeen halukkailla oli mahdollisuus vielä jäädä saunaan ja illalliselle. Sauna tuntui maistuvan kaikille ja missäpä muualla suomalainen avautuisi paremmin toiselle suomalaiselle. Juttua riitti jahtikokemuksista presidentinvaaleihin ja kylähän se lauteilla löytyi helposti tämä uusinkin presidentti Suomeen.

Koiria oli saatu mukavasti paikalle, kolmen luvatus sijasta niitä taisi olla 5 ja yksi jopa suomenmestaruuden saavuttanut saksanseisoja oli mukana. Toki pari harjoitusvaiheessa olevaa nuorta koiraa osoitti, että pelkkä into ja energia ei riitä tässäkin hommassa, vaan mestaruuteen vaaditaan lisäksi sitä arvokasta kokemusta. Vaikka suomenmestari oli arvonsa

ansainnut ja löytötarkkuus oli ensiluokkainen, niin nuoremmatkin hoitivat hommansa asiallisesti.

Jahtiporukka jaettiin sopiviin kolmeen neljän hengen ryhmään. Järjestäjä puolen ko-

etukäteen paikalle ja koirien isännät tiesivät mistä etsiä. Pakkanen ja vasta satanut pehmeä lumi sai fasaanit kyllä kaivautumaan lumeen, joten koirilla oli keskimääräistä vaikeampaa saada hajujälkeä. Niinhän se oli meillä metsästäjilläkin kuin koirilla, toisilla oli ampumakokemusta enemmän ja toisilla vähemmän ja se näkyi pudotuksissa. Varma on, että keväällä nähdään Sipoon ampuradalla tämäkin haulikkomies ja katsotaan sitten ensi vuonna refleksit uudelleen. Sen lisäksi ”hiljaisista metsästystietoa” siirtyi kuin huomaamatta, kun kokeneet klubiveljet kertoilivat kokemuksistaan. Kotiin tuodut 2 fasaania saivat emännänkin hyvälle tuullelle.

Kukaan ei jäänyt ilman omaa pudotusta, joten reissu jäi mieleen kyllä onnistuneena kokemuksena ja uutena klubilaisena voi vain todeta, että metsästys näin hyvässä seurassa avaa kokonaan uuden maailman eteen. Tätä pitää saada lisää!

Jarmo Riipinen

Kuvat Jarmo Riipinen ja Hannu Vaahtio

kemusta kuvasti, että kuin satumalta oli juuri sopivasti metsäsaarekkeiden ympärillä kulkuväylästä. Mikäpä siinä oli siirtyä paikasta toiseen ja leivittäytyä passiin. Fasaaneja oli varattu noin neljä per metsästäjä ja niitä oli sopivasti tuotu

Det stod kvinde bakom ham (Ibsen, Peer Gynt)

Juhani Aho

– oppositiomies ja kansalliskirjailija

Panu Rajala on antanut tuorelle Juhani Aho -teokselleen nimeksi *Naisten mies ja aatteiden*. Tällä hän ei leimaa Ahoa naissankariksi, ei, vaan tähdentää sitä, miten epätavallisessa määrin Aho kirjailijana oli naisista riippuvainen, heidän vaikutukselleen altis, ja miten hänestä näin kehittyi myös poikkeuksellinen naisten ymmärtäjä. Salintäysi naisia ja miehiä olikin kerääntynyt Rajalaa kuuntelemaan ja Ahosta kuulemaan kirjailtaan 6.2.

■ ■ Aho oli Suomen ensimmäinen kynällä elävä ammatikirjailija. Hän oli myös kansainvälisimpiä kirjailijoitamme, konstruoi pasifistista kansain-

liittoa kauan ennen kuin sellaista todellisuudessa koettiin. Nuorena hän oli radikaali lehtimies, Keski-Suomen, sitten Savon päätoimittaja, *Päivälehd*en mies. Lehtityössä hänellä sinänsä olisi voinut olla ammatti ja hankitut edellytykset vaikka valtiopäivämieheksi. Varhaiset lehtitekstit ovat vahvaa yhteiskuntasatiiria.

Lapsuuden herännäispappila ei tukenut kirjailijanuraa. Sen teki Järnefeltien kulttuurikoti, johon nuorsuomalainen aateveli ja kirjailijakollega Arvid ystävänsä johdatti. - Olemmeko vasta nyt kokeneet valtiolämässämme sen vapaamielisen suuntauksen huipentuman,

jota nuorsuomalaisten falangi edusti? Rajala heitti. - Nuorten "punasten" (millä tarkoitettiin aatteellista radikalismia, ei sitoutumista sosialismiin) kieli- ja kansallisuuspoliittinen KPT-ohjelma, "kansan pyhä tahto", "koko programmi toimeen" vaihtui vähitellen perustuslailisen vastarinnan ohjelmaan

Juhani Aho

venäläisen emämaan kiristäessä otetaan.

Elisabet Järnefelt, kirjallisuuden äitihahmoja

Tärkein oli kuitenkin Järnefeltveljesten äiti Elisabet, sivistynyt venäläinen aatelinainen, joka tunsi kutsumukseensa suomalaisen kirjallisuuden herättämisen. Hänestä tuli (kahtakymmentä vuotta nuoremman) Jussin uskottu "täti", välillä etäännyvä, mutta ei koskaan kadotettu. Suomenkielen käytön alkuun ohjaajina pojat Arvid ja Kasimir Järnefelt olivat Aholle korvaamattomia, mutta henkisenä äitinä ja rakastettuna Elisabet oli ratkaiseva. Kesä Rantalalan huvilassa 1881 oli käännteentekevä.

Juurut eivät ole jättäneet Ahoa rauhaan, eivät edes kahdeksankymmeneen vuoteen hänen kuoltuaan. Takavuosien Venny-tv-sarja muutta mutkitta teki Ahosta ja Elisabetista rakastavaiset. Vielä mitä, Rajala todisteli: Kun Jussi ja Elisabet nähtiin illalla Vanhankirkon puistossa, asiasta nostettiin haloo Kuopion juurutätiä Minna Canthia myöten, ja Järnefeltin tyttäret olivat saada potkut koulusta. Tämähän osoittaa, ettei Aholla ja Elisabetilla ollut muu-

Kuvassa Panu Rajala kertoo Juhani Aho-kirjastaan. Istumassa illan juontaja Veikko Sonninen

ta mahdollisuutta kahdenkeskisytyteen kuin puistossa kävely, intiimiin suhteeseen ei käyty eikä Elisabetin moraaliksi olisi sitä sallinutkaan.

Ensimmäiset Järnefeltin koulussa syntyneet merkkiteokset olivat lastu Kun isä lampun osti ja kertomus Rautatie.

"Vammaton taideteos", luonnehti myöhempi arvostelija Rafael Koskimies. "Liiankin vammaton", sanoi sitä myöhempi tutkija Juhani Niemi. Rakkauttomassa avioliitossa kärsivä Elisabet Järnefelt on jotakin tuntemuksistaan saanut lainata Ahon romaaniparin Papin tytär

- Papin rouva kaipaavalle nimihenkilölle, vaikka kuvaus on siirretty toiseen miljööseen ja maalaispappilan säätyyn. Näihin teoksiin tultaessa Aho oli jo tyylillisesti itsenäistynyt eikä enää ollut riippuvainen luonnosten lukijoista, vaikka niitä mielellään ääneen lukikin. - Mik-

si papinrouva Elli ei lähtenyt kotoaan, ankeasta elämästään? Ibsenin Nukkekodin Nora lähti - mutta millaista kohtaloa kohti, ajan oloissa?

"Kun taiteilija maalasi paljaan naisen" (Ahon ironia kirjansa herättämästä myrskystä)

Myrskyn vesilasissa nosti Ahon Pariisin-matkan kokemuksiin pohjautuva pienenomaani Yksin. Teos on ihmeenomaisesti kokenut ylösnousemuksen Ranskassa, kertoi Panu Rajala; hän on itse tavannut erään Bénédicte Villainin, joka tekee kirjasta uutta ranskannosta ja on vakuuttunut työn merkityksestä. [Emme koskaan ennalta aavista, mikä suomalaisissa Ranskaa kiinnostaa. Paasilinna, Kaurismäki. Latojan huom.] Mutta aikanaan Yksin-kirja oli skandaali. Minähenkilö prostituoidun huoneessa jouluyönä! Miten raffineerattua! Mondeenia! Ja ahaa, kyseessä on avainkertomus. Minä on tietysti Aho, joka nuolee haavojaan menetettyään Aino Järnefeltin Jean Sibeliukselle! Aho oli nyt pettänyt isänmaallisten odotukset.

Tämä selitys on ollut valitseva meidän päiviimme asti. Eipäs, sanoo Rajala. Aho on projikoinut äitiin kohdistuvat tunteensa tyttäreen, kirjallisuudessa luontevamman asetelman aikaansaadakseen. Tällaisista siirroksista hänellä jo on

Kuva: Elias Iirola

Juhani Aho

kokemusta. Viaton Ainokaan ei aavista mitään, vaan lähettää perheystävän tuoreen kirjan "rakkaalle Jannelle" Wieniin, kun kirja on niin herättänyt huomiota. Janne Sibeliuksen lukee kirjaa kuten muutkin ja harkitsee kaksintaistelua Ahon kanssa. Olisikohan idea Pushkinilta, kysyy Rajala. Kuuhu laantuu, mutta lähiystäviä Sibeliuksesta ja Ahosta ei tullut vielä Tuusulanjärven rannoillakaan.

Ahoko oli nuori Marja?

Panu Rajala joutuu rikkaasta kirjastaan poimimaan asioita, jättämään paljon pois, illan alkumusiikki vei liaksi aikaa. Vielä yksi meidän päiviimme elänyt asioita oikova tulkinta liittyy karjalais-romanttisen Juha-teoksen kolmiodraamaan. Nuori Marja houkuttuu verevän Shemeikan matkaan, pois ikääntyvän ja ikävän aviomiehen Juhana luota. Tragedia syvenee luku luvulta. Aikalaisarvostelija Koskeniemi on ollut huolissaan siitä, että Ahon kalastusharrastus vie aikaa kirjoittamiselta; nyt hän onnittelee: kosken kuvaus on erinomaista, kokemuksesta on siis ollut hyötyä. Oulun poika V.A.K. ymmärtää kosken. Ahon seikkaperäisin elämäkerturi Antti J. Aho tulkitsee, että kyseessä on peilikuva: Marja onkin Aho, hylätty Juha aviopuoliso Venny, vietelijä rakastettu Tilly. - Ei se näin yksioikoista ole, Rajala todistaa. Ahoa toki kiinnostavat triange-

lidraamat, joita tuttavapiirissäkin on koettu useita. Paremminkin Antti J. Aho on jäljillä siinä, kun havaitsee Ahon omakohtaisia tuntemuksia useammassakin henkilössä. [Olisikohan turvaututtava tuttuun kirjallisuuskasvuun. Kun Gustave Flaubertiltä tiedusteltiin Rouva Bovaryn, kaipaussessaan riutuvan naisen, todellisuusmallia, kirjailija vastasi: Rouva Bovary olen minä. Latojan huom.]

Tyven meri, Omatunto ja Rauhan erakko ovat maailmanpaloa aavistavan kirjailijan painostuneen resignoituneita teoksia myrskyn edellä. Mutta kun kansallinen rajuilma on kohdalla keväällä 1918, Aho kirjoittaa salaisen päiväkirjansa Hajamietteitä kapinaviikoilta julkaistakseen sen kohta olojen päällisin puolin tynnyttyä. - Veri kiertää jälleen nuorukaismaisesti, Rajala luonnehtii, harvassa kirjassaan työväenjohtajat on haukuttu niin perusteellisesti. Hetken mielialojen kirjaanviennissä on tämän dokumentin arvo. Sama mies, Aho, laati juuri ennen sotaa pitkälle menevän sosiaalisen sovittelunohjelman ja julkaisi sen Helsingin Sanomissa. Ystävät, K.J. Ståhlberg ja muut, puistelivat päätään. Sama mies, Aho, kirjoittaa Hajamietteiinsä epilögiksi kuvitellun keskustelun punaisen maalaismiehen kanssa, täynnä omantunnon tuskaa. Aho on ennenkin keksinyt iskulauseita. Nälkä on punikki!

Kansallinen kahtiajako ulottui perheen sisälle

Juhani Aho oli jo korotettu kansakunnan kaapin päälle. Sovinnonhaku ei kohdannut vastakätkä. Punaiset tuomitsivat hänet. Perhe hajosi. Venny ymmärsi punaisia pitkälle. Poika Heikki oli punaisissa, ja Venny sai hänet pelastettua vankileiriltä marssimalla suoraan Mannerheimin luo - kuin Lemminkäisen äiti, Rajala luonnehtii. Avioliitto kesti Tilly-konfliktin, ei sotaa. Ahon loppu oli yksinäinen. Vain Huopanan mulloset olivat jäljellä. Arkkuun tulivat rakkaimmat uistimet ja perhot.

Ne, jotka illan kuultuaan lukevat Panu Rajalan kirjan, tapavat paljon sellaista mitä ei ehditty käsitellä. Jyrki Vesikansa teki keskustelun aikana koavan kysymyksen: - Jos toimittaisit nyt Ahon Valitut, mitä ottaisit mukaan? - Yksin, Papin tytär ja rouva, Juha, joitakin lastuja, Hajamietteet, Rajala lueteli.

- Lohilastuja ja kalakaskuja, ehdottomasti, huomautti tämän alan asiantuntija yleisöstä.

Yrjö Larmola

Tyven meri, Omatunto ja Rauhan erakko ovat maailmanpaloa aavistavan kirjailijan painostuneen resignoituneita teoksia myrskyn edellä.

Yleisökysymysten vuoro. Puhumassa Yrjö Larmola. Kuvat Elias Iirola

Kirjaillan musiikista huolehtivat Ile Olander, tabla, ja Sat Darsan La Fontaine, joka lauloi intialaista meditatiivaa musiikkia ja soitti jousisoitinta nimeltä Dilruba. Kuvat Elias Iirola

Helsingin Suomalaisen Klubin Viron harrastajat Tallinnassa

Kulle Raig - Kuva Matti Kuula

Helmikuun 9. päivänä tekivät Klubin viron kielen ja kulttuurin harrastajat perinteisen opintomatkan Tallinnaan. Nyt oli kohteena Suomen Viro-instituutti sekä kirjailija-toimittaja Kulle Raig.

■ ■ Instituutin toimintaa esitelti aluksi rouva Maimu Berg, jonka monet erilaisten kulttuuritapahtumien osanottajat tuntevat hyvin. Hän on toiminut vuosia erilaisten kulttuuritapahtumien järjestäjänä suomalaisvirolaisissa riennoissa. Saimme tietää mm., että Tallinnassa ollut suomenkielinen kirjasto on siirretty Tarttoon, koska se tavoittaa siellä suuremman kohderyhmän – suomenkielen opiskelijat Tarton yliopistossa. Nyt sitten ei

Tallinnassa ole kuin tynkä kontaktipinnasta, vaikka Tallinnasakin on suuri joukko eri alojen opiskelijoita, joita Suomi ja suomentietous voisi kiinnostaa. Myös taloustilanne on huolestuttava, koska instituutin rahoitus joudutaan ”kerjäämään” useammalta taholta. Suomen Valtio ei ole yksinomainen rahoittaja.

Se varsinainen asia, jota varten kurssiryhmä oli lähtenyt Tallinnaan, oli Kulle Raigin tapaaminen. Timo Kylliäinen oli onnistunut saamaan hänet kertomaan viimeisestä kirjastaan.

Rouva Kulle Raig on kirjoittanut kirjan Pitkä matka lähelle – NAAPURIKSI VAPAA VIRO.

Eväät kirjan syntymiselle ovat lähes uskomattomat. Viron historian kirjoittanut professori Seppo Zetterberg on todennut, että vaikka kirja ei ole historiallinen tutkimus vaan enemmän kertomus tapahtumista, sen sisältämät asiat ovat aivan oikeita. Se on siis silminnäkijän ja kokijan kuvaus asioista, miten Virossa koettiin miehitys ja Viro pääsi eroon suurvallan ikeestä. Ja se on kirjoitettu elävästi, toimittajan silmin lukijalle tai kuulijalle.

Kuka on siis Kulle Raig?

Hän on Tarton yliopiston filosofian maisteri pääaineena fennougristiset asiat. Hän pääsi Viron radion suomenkielisten ohjelmien toimittajaksi vv. 1975 – 1989. Muutti Suomeen 1990 ja jatkoi työtään YLE:n kulttuuritoimituksessa. Vuonna 1991 johti osan vuotta Viron kulttuuripistettä Helsingissä. Viron itsenäistyttyä uudelleen hän toimi mm. konsulina suurlähetystössä ja lehdistö- ja kulttuurineuvoksena. Vuosina 1995 – 1999 hän johti Viron ensimmäistä kotimaan ulkopuolelle perustettua kulttuuri-instituuttia ja toimi vielä vuoteen 2006 asti Suomen Viro-yhdistysten liiton pääsihteerinä.

Kulle Raig on kirjoittanut mm. Lennart Meren elämää ja Georg Otsia koskevat kirjat sekä yhteistyössä Pekka Liljan kanssa kirjan Urho Kekkonen ja Viro.

Klubiveljille hän kertoi tästä Pitkä matka lähelle - kirjastaan valokuvien kera niistä joskus jopa hurjista vaiheista, joiden kautta Viro pikkuhiljaa saavutti uudelleen itsenäisyytensä.

Kulle Raigin kertomusta kuullessa tulee selvästi mieleen eräs suomalainen nimi – Siinä näkijä missä tekijä. Hän on ollut radio- ja TV-toimittajana siinä kulttuurikeskiössä, missä on tiennyt monien asioiden oikean laidan ja on voinut omalla matan profiililla tavallaan vaikut-

taa syntyneeseen kehitykseen. Hänen tapaamansa valtiomiehet ovat kukin tavallaan olleet muovaamassa hänen maailmankuvaansa. Siinä paljastuu monien tuntemiemme poliitikkojen todelliset kasvot. Hänen tapaamiensa henkilöiden piirihän ei suinkaan ole käsittänyt vain suomalaisia vaan käsittää laajan kirjon eri valtiomiehiä Viron ympärillä.

Kirjassa on kerrottu monia dramaattisia tapahtumia Viron henkisestä itsenäisyystaistelusta viime vuosina. Harvat suomalaiset kiinnittivät huomiota, miten veitsen terällä toimittiin, kun hyödynnettiin Moskovan vallankaappaustilanteessa mahdollisuus julistaa Viro vapaaksi Venäjästä. Senhetkinen pääministeri Edgar Savisaar liikkui moottoriveneellä Helsinkiin ja takaisin. Silloinen Viron – ei vielä itsenäisen – ulkoministeri Lennart Meri oli Helsingissä.

SuPo yritti estää häntä toimimasta Viron itsenäisyyden hyväksi. Kirjassa on pitkä selvitys siitä säheltämisestä mihin Suomen viranomaiset ja poliitikot omassa epävarmuudessaan syyllistyivät.

Kulle Raig on otsikoinut yhden luvun nimellä Hätävarjelun lioittelun pitkä perinne. Menevätkö yksityiskohtiin voi todeta, että suomalaiset huippupoliitikot olivat kyllä useassa asiassa enemmän kuin ylivarovaisia peräti idänsuhteittensa vaarantumista. Ja kyllä Koivistokin

saa sapiskaa, kun oli antanut varoituksia USA:n presidentti George Bushille koskien balttien vaarallisuutta. Viro-innostusta suorastaan jarrutettiin. ”Suomi yritti sekä syödä että säästää kakun”.

Kuullessamme Kulle Raigia herkeämättä, tulimme tulokseen, että hänen kirjansa on merkittävä läheteos Viron tapahtumien ymmärtämisessä. Samoin se avartaa Suomen ja Viron suhteiden monimutkaisuutta johtuen pitkistä ja kipeistäkin kokemuksista suuren itäisen naapurin vieressä ja miehiyksessä.

Kirja ei ole vain ulko- ja sisäpoliittinen tietoteos. Se on myös tietoteos niistä monista kulttuuritapahtumista ja –henkilöistä, jotka ovat pikkuhiljaa avanneet uudelleen kontaktit eteläiseen veljeskansaamme. Monien nimeltä mainittujen kulttuurihenkilöiden kuviin tulee aivan uusia ja monipuolisia piirteitä Kulle Raigin kuvauksissa. Samaten monien poliitikkojen henkilökuviiin saadaan uusia ja ihmeellisiä juonteita.

Tapaaminen jätti merkittävän uuden muiston Klubin Viron ystävien mieleen. Yksimielinen toivomus on saada kuulla Kulle Raigia uudelleen Suomenlahden pohjoispuolella.

Opintomatalla olivat mukana klubiveljet Kiuru, Knuuti, Koivisto, Kuula, Kylliäinen, Wallenius ja Wulff.

Matti Kuula

Elämme kohta kovia aikoja.

SAILAKSEN SYNKKÄ YKSINPUHELU

Raimo Sailas. Kuva: Jarmo Heinonen

Valtiosihteeri ja samalla valtiovarainministeriön korkein virkamies Raimo Sailas veti lähes 130 kuulijaa klubin talouspolitiikan iltaan 9. helmikuuta. Tilaisuuden isäntänä toimi Talouselämä-lehden emerituspäätoimittaja Pertti Monto.

■ ■ Sailaksen viesti Suomen talouden näkymistä ei ollut järin lohduttava. Hallitusneuvotteluissa sovittiin, että vaalikaudella tehdään 2,5 miljardin euron säästöt. Nyt tarvitaan 5 miljardia lisää, laskevat sekä Suomen Pankin että VM:n virkamiehet.

Demaritaustainen Sailas sanoi, että siihen ei päästä ilman arvonlisäveron ja palkkaverojen korotuksia.

Hallitusohjelman mukaan velan kääntäminen alenevaksi hallituskauden aikana tehdään siten, että puolet vaikutukset haetaan verojen korotuksista ja

toinen puoli leikkauksista. Kohteista on kuitenkin suljettu pois alv- ja palkkaverojen korotus. Jäljellä olevista veroista ei kuitenkaan saada tarvittavaa puolikasta 3,5 mrd euroa.

Virkamiesten laskelmien mukaan arvonlisäveron nostaminen yhdellä prosentilla toisi valtiolle nettona 0,5 mrd euroa, kun otetaan huomioon veron korotuksen vuoksi tehtävät kompensatiot

Ihmisten pitäminen töissä vaikkapa vuoden lisää helpotaisi tilannetta, mutta siihen ei tämän vaalikauden aikana taideta päästä. Sailas tosin lausui tämän muutama päivä ennen SAK:n viestiä, että sekin saataisi olla mahdollista vihoviimeisenä keinona.

Kasvunopeus pudonnut

Sailas totesi, että eurokriisi on nopeuttanut talouden valtasuhteiden muutosta. Euroalueen kasvunopeus oli ennen kriisiä noin 2 prosenttiyksikköä korkeampaa kuin kriisin aikana. Nyt se on parhaimmillaan vain 1,5 prosenttia.

Sailas piti pienen historiallisen katsauksen: Bkt:n kasvu oli 5 prosenttia 1950-luvulla. Siitä se on vuosikymmenessä laskenut aina prosenttiyksikön. Kun kasvusta puolet tulee työvoimapanoksesta ja toinen puoli tuottavuudesta, niin vastaisuudessa työvoimapanos on pienentymässä ja tuottavuuden kasvukin on hidastumassa

palveluvaltaisuuden kasvaessa. Eikä koulutustason nousukaan enää nosta tuottavuutta entisellä tavalla.

Työvoimapanoksen vaikutus tulee olemaan -0,5 prosenttia ja tuottavuuden kasvu + 1,5 prosenttia, joten bkt:n kasvu asettuu 1 prosenttiin tuntumaan.

Markkiosuudet supistuneet

Finanssikriisin jälkeen Suomen markkinaosuudet ovat supistuneet merkittävästi. Vuoden 2008

bkt-taso saavutetaan aikaisintaan vuoden 2013 lopussa, kenties vasta 2014 alussa. Teollisuustuotanto ja vienti ovat nyt vuosien 2006/2007 tasolla.

Vaihtosuhte on heikentynyt kymmenen vuoden aikana noin 20 prosenttia. Nokia-efekti näkyy vientiarvojen halpenemisessä. Huipputeknologian vienti on supistunut. Sailas kysyikin, mitä teknologiarahoitamme on saatu aikaan. Kysymys sellaiseen sisälsi vastauksen: aivan liian vähän. Ovatko ne oikein

kohdistetut?

Valtion rahoitusaliijäämä on miinuksella 8 miljardia euroa. Velka on vaihdellut -4 ja -6 prosenttia välillä bkt:sta. Kasvunesteita on alennettu useaan kerran tämän hallituksen aikana. Haavehallitusneuvotteluissa kirjatuista talouskasvuista on haihtunut. Eurokriisin aiheuttamat menetykset ovat tänä vuonna 1,4 mrd euroa. Raamissa on yhtä paljon uusia päätöksiä.

Pekka Ritvos

Heikki Tavela 80 vuotta

Kissimirrit kaulassa. Klubin gastronomit juhlivat 80-vuotiaasta pääkonsuli Heikki Tavelaa ruokailun merkeissä. Tarjolla oli mm. graavisiikaa ja munakokkeliä, talon parempia lihapullia ja perunamuusia sekä yhden tähden jallua. Juhlakalun takana Pekka Ritvos (vas), Hannu Vaahtio, Panu Tikka, Lasse Ruuskanen, Jarmo Peckala, Henrik Lönnberg, Johannes Koroma, Jorma Hämäläinen, Olli Alho, Jari Karpakka, Harri Oesch ja Petri Hämäläinen

Yhteistoimintaklubien vuosikokous ja kaisabiljardikilpailut Kouvolassa

Yhteistoimintaklubien (YT-klubit) kaisabiljardin mestaruuskilpailut pidettiin 10-12. helmikuuta jo 57. kerran. Tällä kertaa tapahtumaa isännöi Kouvolan Biljardiklubi. Mukana olivat joukkueet kaikkiaan 16 eri klubista. Tänä vuonna kovatasoisissa kilpailuissa mestaruuden vei varsin ylivoimaiseen tyyliin Tampereen Kauppaseuran joukue, jonka Ilkka Korhonen voitti myös henkilökohtaisen kilpailun. Oma kisajoukkueemme (Ahto Alander, Markku Koponen ja Erkki Tähtinen) jätettiin tällä kertaa sijalle kahdeksan, henkilökohtaisissa tuloksissa Markku Koponen sijoittui kuudenneksi.

■ ■ Samassa yhteydessä pidettiin ensin 10.2. YT-klubien hallituksen kokous, jossa hyväksyttiin uusiksi jäseniksi Jyväskylän Klubi ja Turun Suomalainen Pohja. Mainittakoon että kooltaan runsaan 700 jäsenen Jyväskylän Klubi täyttää tänä vuonna 100 vuotta, mistä heille parhaat onnittelet. YT-klubeja on nyt yhteensä 23 kappaletta eri puolilla Suomea, kts www.yt-klubit.fi. YT-klubien kesken on jäsenistöllä keskinäinen vierailumahdollisuus, joten käyttäkää tätä hyväksenne kun vieraillette muilla paikkakunnilla, klubien yhteystiedot löytyvät verkkosivuilta. Ottakaa klubeihin yhteyttä ja kertokaa että olette tulossa kylään.

Lauantaina 11.2. pidettiin

YT-klubien vuosikokous, jossa valittiin hallitukseen uudelleen seuraavaksi kaksivuotiskaudeksi Jari Karpakka Helsingin Suomalaiselta Klubilta ja Harri Riikonen Warkauden Kauppaseurasta, sekä parinkymmenen vuoden uran YT-klubien hallinnossa tehneen Esa Viljasen tilalle Vesa Tuuli, molemmat Rauman Kauppaseurasta. Hallituksen puheenjohtajana jatkaa Markku Siren Tampereen Ammattiklubista ja sihteerinä Jarmo Leppikorpi Tampereen Kauppaseurasta, sekä hallituksen jäsenenä Kari Kallio Rovaniemen Kunnallisklubista. Esa Viljanen nimitettiin samassa yhteydessä kunniajäseneksi.

Kokouksen päätteeksi vuosikokousedustajat vierailivat

vielä varsin kiehtovassa Kouvolan Pienoisrautatiemuseossa, jonka sveitsiläissyntyinen Erwin Stämpfli on perustanut. Museossa on keskieuropplaista kaupunkia kuvaava pienoisorautatieasema, jossa radan pituus on yhteensä noin 1,3 kilometriä. Liikenteessä radalla on yhteensä runsaat parikymmentä junaa, joita ohjaa tietokoneelle rakennettu liikenteenohjausjärjestelmä. Asemapäällikkönä toimii luonnollisesti Erwin itse rouvansa Marja-Leenan huolehtiessa museon yhteydessä toimivasta Onkapannu -kahvilasta, jossa on tarjolla myös sveitsiläisiä erikoisuuksia. Museossa on laajalti esillä muitakin pienoismalleja ja alaan liittyvää esineistöä. Vierailun päätteeksi

oli vielä mahdollisuus osallistua pelimiesiltaan, jossa biljardimiehet kertasivat pelipöytien äärellä käytyjä tiukoja otteluita. Kiitos järjestäjille.

Jari Karpakka

Uusien jäsenten vastaanotto Klubilla

Klubilla oli 16.2.2012 kaksi tilaisuutta, Klubin uusien jäsenten vastaanotto ja historian ilta. Neljäkymmentäviisi uutta jäsentä oli saapunut kuulemaan Klubin puheenjohtajan Johannes Koroman, useiden johtokunnan jäsenten ja toiminnanjohtaja Markku Ilveskeron esittelyä Klubista ja sen toiminnasta. Klubin Puhallinorkesteri ja Kuoro esiintyivät. Klubi tarjosi emännän Miia Makkosen johdatussa tilaisuudessa maittavan iltapalan. Useimmat uusista jäsenistä jäivät seuraamaan historian iltaa, josta toisaalla lehdessämme.

■ ■ Lehtemme poimi uusien kasvojen joukosta esiteltäväksi monille ulkonäöltä tutun Jyrki Koulumiehen kuulostellakseen, mitä Klubilta odotetaan ja mitä sille halutaan antaa.

Valtiotieteiden maisteri ja toimittaja Jyrki Koulumies on syntynyt 13.11.1943 Helsingissä, jossa hän myös asuu. Hän kertoi kiinnostuneensa Klubin jäsenyydestä ”perinteen” vuok-

Jyrki Koulumies Klubin maisemissa

si, kun jo hänen isänsä Rolf Koulumies oli ollut Klubin jäsen ja kuulunut Arvo Ylpön skruuviporukkaan ja myös hänen veljensä on Klubin jäsen. Jyrki arveli tulevansa osallistumaan moniinkin ohjelmatilaisuuksiin ja harrastuksista ainakin golfiin ja keilailuun. Biljardi olisi hänelle liikaa tarkkuutta vaativa laji (!).

Omasta työhistoriastaan Jyrki kertoi toimineensa Uuden Suomen Moskovan kirjeen-

vaihtajana vuosina 1977 – 1980, Ylessä ajankohtaistoimituksen päällikkönä 1980-luvulla ja Ylen Lontoon kirjeenvaihtajana 1990 – 1995. Hän on myös käynnistänyt television talousuutiset Ylessä.

Jyrki Koulumiehen järjestyksessä toinen kirja käsittelee suomalaista työtä eli Svetogorskin ja Kostamuksen syntyä ja se ilmestyy ensi maaliskuussa. Hän lupasi, että siinä on uutta ja yllättävääkin tietoa mm Urho Kekkosen roolista näiden hankkeiden synnyttämisessä.

Kysyttäessä Jyrki kertoi vielä, että hänen suosittelijansa Klubiin olivat olleet Johannes Koroma ja Pentti Sadeniemi. Tämän jälkeen oli luonnollista kysyä, voisiko myös hän ajatella avustavansa Klubilehteä josakin yhteydessä. Saatattakoon päätoimittajan tiedoksi, että hän saattaisi sitä hyvinkin ajatella.

Teksti ja kuvat Elias Iirola

Klubin esittelyä uusille jäsenille

Klubin jäsenille alennuksia kirjoista

**Otavan kirjoista alennus 30 prosenttia
WSOY:n ja Tammen kirjoista 40 prosenttia.**

Klubimme jäsenille on neuvoteltu alennukset Otavan ja WSOY:n kirjoista, jotka ostetaan kustantamojen omista kirjakaupoista. Alennuksen saa näyttämällä jäsenkorttia.

Otavan kirjakaupan osoite on Uudenmaankatu 10 ja se on avoinna arkipäivisin maanantaista perjantaihin kello 10 - 18. Lauantaisin ja sunnuntaisin kirjakauppa on suljettu.

Alennus ei koske oppikirjoja.

WSOY:n kirjakauppa on Bulevardi 12. Bulevardin myymälä on avoinna maanantaista perjantaihin klo 10 – 18 ja lauantaisin klo 10 – 15.

Tammen kirjakaupan osoite on Korkeavuorenkatu 37. Tammen myymälä on avoinna tiistaista perjantaihin klo 10–18 ja lauantaisin 11- 15.

Alennuksen saa normaalihintaisista WSOY:n, Tammen ja ReadMe:n kirjoista. Se ei koske Tammen oppimateriaaleja, Sanoma Pron tai muiden Bonnieriin kuulumattomien kustantajien kirjoja eikä Tammen ja WSOY:n arvosteoksia.

POINTCOOL - SERVICE OY

**Suurkeittiölaitteiden ja
kylmäkalusteiden huolto
pääkaupunkiseudulla**

Pointcool - Service Oy
Konetie 1
04300 Tuusula
Puh. 09-8387 420
Fax 09-8387 4220
e-mail. pointcool@pointcool.fi

Kuuluuko tasavallassa olla

Presidentti-instituutio ei vaivattomasti sovi parlamentaarisen demokratian kuviin. Ruotsin ja Venäjän ajan perintönä Suomen tasavallan presidentti sai suunnilleen perustuslaillisen kuninkaan valtuudet. Niitä on nyt kolmen vuosikymmenen ajan vähennetty. Mutta aika ajoin voimakkaan johtajan kaipuu käy kansassa ilmeiseksi.

■ ■ Siitä, miten neljä ensimmäistä presidenttiämme käyttivät valtaoikeuksiaan ja miten heidän puolisonsa suhtautuivat omaan asemaansa, oli Klubille keskustelemaan kokoontunut neljä kutsuttua asiantuntijaa 16.2. Mukana olivat KHO:n presidentti Pekka Hallberg sekä professorit Kari Hokkanen, Martti Häikiö ja Aura Korppi-Tommola. Puhetta johti lehdistöneuvos Jyrki Vesikansa.

Jyrki Vesikansa palautti mieliin, että 15.2. 1362 Itämaan eli Suomen edustajat tiettävästi ensi kerran osallistuivat Svean kuninkaan vaaliin; tästä juontuu presidentin vanha vaalipäivä 15. helmikuuta. Päämies-traditio on siis tahdottu tunnustaa. Hallbergia hän pyysi aloittamaan luonnehtimalla, miten Suomen hallitusmuoto syntyi.

Hallitusmuoto oli kompromissi

- Kuningaspuoluetta on ihmetelty, mutta keväällä 1918 Euroopassa oli vain kolme tasavaltaa, Ranska, Sveitsi ja San Marino.

[Viimeksi oli itsenäistynyt Norja kutsunut itselleen kuninkaan 1905. Latojan huom.]Kun kuningashanke kaatui Saksan tappioon maailmansodassa, syntyi Suomeen hallitusmuoto, jossa kompromissattiin kaksi elementtiä, kustavilainen kuninkaanvallan perinne, johon oli keisariajan oikeustaistelussa vedottu, ja vuoden 1906 moderni parlamentarismi. Muoto taipui joustaviin tulkintoihin ja oli käyttökelpoinen tulevana myrskyvuosina. Perustuslain isänä, parlamentarismin aloittajana kunnioitettu K.J. Ståhlberg kyllä käytti valtaoikeuksiaan täysin määrin. Hän nimitti virka-aikanaan seitsemän hallitusta ja hajotti eduskunnan. Hallituksen tuli hänen mielestään nauttia paitsi eduskunnan ennen kaikkea presidentin luottamusta. Puoluejärjestöt olivat vielä muotoutumaton poliittinen elementti, poliittinen toimeenpanovalta oli presidentin varassa.

Martti Häikiö on tasavallan satavuotisjuhlan valmistelutoimikunnan puheenjohtajana joutunut miettimään tapahtuman tunnusta ja päätynyt toistaiseksi työnimeen ”Kansakunta itsenäistyy 1917 - 1920”. Olihan Suomella ollut valtionpäämiehiä pitkään, kuninkaita ja keisareita vaihtelevin valtaoikeuksin. Kun tasavaltalaisten kuuluvin ääni, Santeri Alkion, julisti eduskunnan korkeimman vallan haltijaksi kesällä 1917, vastustusta ei noussut. Mutta seuran-

Paneelissa Pekka Hallberg, Aura Korppi-Tommola, Jyrki Vesikansa, Kari Hokkanen ja Martti Häikiö. Kuva: Elias Iiro

PRESIDENTTI?

nut kehitys sai sekä porvarit että sosialistit pettymään parlamentarismiin. Kun P.E. Svinhufvud asetettiin valtionhoitajaksi, hänen asemansa oli epämääräinen, traditio puuttui. Mannerheim valtionhoitajana meni vielä pitemmälle, hän harkitsi tasavaltaisen valtiosäännön vah-

vistamatta jättämistä. - Kaikki nykyinen keskustelu valtionpäämiehen asemasta on suhteutettava tilanteeseen, joka vallitsi instituutiota luotaessa. Presidentin valtaoikeudet jättivät puolueet ehdonalaiseen vapauteen, vuoteen 1983 asti. Tämän jälkeen ei eduskuntaa ole hajotettu, kaikki

puolueet ovat vuorollaan olleet hallituksessa, hallitukset ovat istuneet täyden vaalikauden. Tätä ennen oli pysyvä hallituskriisi, vallitsi epäluottamus hallituksen valtaan ja mahdollisuuksiin.

PRESIDENTTI

Santeri Alkio, tasavallan isä? Entä äiti?

Kari Hokkanen, Ilkan pitkäaikainen päätoimittaja ja Maalaisliiton historian tutkija, painotti, että merkittävin tasavallan tekijä oli parlamentarismissaan johdonmukainen Santeri Alkio. Ståhlberg on suotta saanut kaiken kunnian. Kuningaskysymyksessä Ståhlbergilta meni oma puolue alta, osa kääntyi kuninkaalliseksi, ja KJS itse siirtyi pois politiikasta, KHO:n presidentiksi. Maalaisliitto pysyi Alkion takana. Alkio vieroksui valtionpäämiehen vahvoja valtaoikeuksia, mutta taipui kompromissiin. Enempää Ståhlbergin kuin Relanderin tavasta käyttää valtaa Alkio ei pitänyt. Ståhlberg valitsi miehiä oppineisuuden mukaan ja suosi edistysmielisiä. Alkion ideologian mukaan ei koulupohjalle pitänyt panna liikaa painoa.

Aura Korppi-Tommolalta kysyttiin neljän ensimmäisen presidentinpuolison asemasta. - Näistä on muodostunut yksipuolisia kliseitä, hän vastasi. Ester Ståhlbergia, joka omavaraissella kirjailijatoiminnallaan tuki taloudellisesti sukulaisiaan, leimaa kiista kahden lastensuojelujärjestön välillä. Kun Kenraali Mannerheimin lastensuojeluliitto pani pääpainon valkoisten sotaorpojen huoltoon, Ester Ståhlberg - liberaalina - oli perustamassa kansainväliseen ketjuun liittyvää Koteja

kodittomille lapsille -järjestöä (nyk. Pelastakaa lapset), joa otti myös punaorvot huomioon. Ellen Svinhufvud oli varsinaisen perheenhuoltaja miehensä vaihtelevien kohtaloiden aikana. Kaisa Kallio oli kansanhiminen - eikö muka pohjalainen talonemäntä olisi kyennyt yhden presidentinlinnan taloutta johtamaan?

Hallberg vastasi Hokkasen Ståhlberg-kritiikkiin. Perustuslakikomitean puheenjohtajana KJS oli johdonmukaisesti tasavallan kannalla. Samalla kannalla olivat Kyösti Kallio ja itsenäisyysenaattori E.Y. Pehkonen; nuorsuomalainen Erkko ja vanhasuomalainen Paasikivi olivat kuningasmielisiä. Se että KJS hajotti eduskunnan, johtui siitä, että kun kaksi sataa sosialistia oli pidätetty, eduskunta ei enää vastannut kansan vaaleissa ilmaisemaa tahtoa.

Kuningashanke ajan taustaa vasten

Kuningaskysymyksestä on suotta tehty narrien ristiretki, Häikiö sanoi. Silloiset vahvat läntiset kuningaskunnat seisovat yhä. Olennainen kysymys on: mitkä valtaoikeudet valtionpäämiehelle myönnettiin? KJS käytti oikeuksiaan valtakunnan eheyttämiseen. Sosiaalidemokraatit näkivät hekin saavansa elintilaa. Kunnallisvaalit olivat tässä merkittävät. Monet äskeiset kapinalliset löysivät itsensä valtuustoista. [Mm. Paavo Lippo-

nen on arvellut, että ellei keisari olisi estänyt kunnallisuudistusta runsasta vuosikymmentä aiemmin, keskinäistä sotaa ei olisi syttynyt.] Torpparivapautus ja maanjako olivat myös asioita, joista oli päätetty jo ennen sotaa mutta joiden toimeenpano oli estynyt.

Hokkanen pysyi kannallaan. - Alkio kyllä tuki Ståhlbergin valintaa presidentiksi, piti häntä mahdollisista parhaana, olisi suonut hänelle jatkokaudenkin. Mutta KJS, luja laillinen vallankäyttäjä vaikka olikin, ei ollut kovin demokraattinen. Hän torjui pääministeriehdokkaita aivan henkilökohtaisista syistä. Edistys oli pieni oppinut oman arvontuntoinen puolue.

Jyrki Vesikansa pyysi lisää valaistusta Ester Ståhlbergin rooliin. - KJS piti puolisonsa ulkona poliittisista keskusteluista. Mutta Ester pehmensi jyrkän puolisonsa kuvaa julkisessa kanssakäymisessä, kuten sittemmin Alli Paasikivi oman miehensä, Aura Korppi-Tommola kertoi. Ester loi linnan etikettikäytäntöjä, joihin esikuvat puuttuivat. Hän korosti naisjärjestöjen merkitystä ja sai aikaan sen, että linnaan kutsuttiin miehet puolisoineen. [Lapualaiskyydittäjien autossa Ester juttelemalla rauhoitti mielialaa. Ties kuinka olisi käynyt, kun KJS pysyi jyrkkänä. Latoja.]

Johtiko KJS kuitenkin valtion ulkopoliittikkaa? Vesikansa kysyi.

Valtioaluetta ei tuumaakaan

- Johti, vastasi Hallberg. Tosin hän ei ollut Tarton rauhanneuvottelujen aikaan valmis luovuttamaan aariaakaan Suomen valtioaluetta ja pidätytti Ahvenanmaan keisarin Julius Sundblomin, mutta hän irtisanoutui Itä-Karjala-romantiikasta. Luottomieheltään ulkoministeri Rudolf Holstilta hän kysyi, voisiko Venäjän taivuttaa Tarton neuvotteluissa hyväksymään Ahvenanmaan Suomelle.

- KJS oli ykkönen ulkopoliitikassa, vahvasti Hokkanen. Mannerheimia hän ja Ester inhosivat. Itsenäisyyden ensi vuodet olivat kansainvälisesti perin sekavat. Saksalaismielisyydestä käännettiin ententeen. Venäjällä oli monen vuoden ajan kaksi valtaa, valkoinen ja punainen, jotka oli otettava huomioon. Tiedettiin, että äänekäs armeija, sekä keisari-Venäjällä koulutetut että nyttemmin myös Saksan-jääkärit, olivat Mannerheimin takana. Alkio kannatti Itä-Karjalan kansannousuja, ei hyökkäystä Pietariin. - Valkoisten venäläisten tuen puute ei olisi Mannerheimia pidätellyt, kärjisti Hokkanen, hän oli ensisijaisesti vastustamassa valtakumousta, ei tekemässä itsenäistä Suomea.

Uudella tasavallalla arvioitiin olevan kaksi ulkopoliittikan vaihtoehtoa: skandinaavinen suuntaus ja reunavaltio politiikka,

Saksan ja Venäjän väliin syntyneiden itsenäisten maiden ketjuliitto. Vesikansa kysyi, miten Ståhlberg suhtautui reunavaltio-ajatukseseen.

Pekka Hallberg totesi, että KJS oli ulkopoliittisissa orientaatioissa pidettyväinen, mutta antoi löysät ohjekset luottomiehelleen ulkoministeri Rudolf Holstille. Oli kaksi kotimaista konfliktia, jotka loivat myös Suomen kuvaa ulkomailla, ja ne oli hoidettava: Helsingin sotilaspiirin päällikön, sodan jäljiltä auktoriteetiksi tunnetun Paul v.Gerichin esiintyminen reunavaltio kysymyksessä, ja jääkäriupseerien kapina etuoikeutetuiksi tuntemiaan keisarinupseereita kohtaan. Kun jääkärikapinan johtajaksi mielletty Vilka sai pitkän virkamatkan ulkomaille, kapina suli.

Relander, ensimmäinen kansainvälinen presidentti

Siirryttiin Lauri Kristian Relanderiin. Hänen laahuksenaan muistissamme ovat Reissu-Lassen ja Reislanderin pilkkanimet. Suorastaan liikuttava osoitus silloisten olojemme nurkkakuntaisuudesta: Kun tasavallan presidentti teki uutta tasavaltaa tutuksi peräti Ruotsissa ja Latviassa saakka, tätä pidettiin ylellisenä esiintymisenä kansan varoilla.

Kari Hokkanen myönsi, että Maalaisliitto - Alkio etunäissä - vierasti ensimmäistä

maalaisliittolaista presidenttiä, herraskaista miestä, tohtoria ja maaherraa. Ulkopoliitikassa hän pyrki olemaan aktiivinen, mutta sisäpolitiikan kriisissä hän pehmeni Lapuan liikkeen edessä. Ei valittu toiselle kaudelle.

Relander valittiin ehdokkaaksi ensi kerrallakin vain päivää ennen presidentinvaalia, muistutti Hallberg. Ei ollut kysymystäkään nykyaikaisista vaalikampanjoista. Relanderin suuri eheytystekko oli Tannerin hallituksen nimittäminen. Omiensa suosion hän menetti kätelessään julkisesti Vihtori Kosolaa.

- Niin kätteli Svinhufvudkin! Hokkanen huudahti. - Niin kätteli, vastasi Hallberg, mutta hänellä oli lujempi puristus.

- Millainen oli Signe Relanderin rooli? Vesikansa kysyi.

- Hän ei halunnut julkista roolia, Aura Korppi-Tommola kertoi. Edustava ulkonäkö toki, itse suunnitellut puvut, yläluokainen presidentinpuoliso siinä missä muidenkin valtioiden vastaavat ensimmäiset rouvat, näkyvä kun tarvittiin, mutta ei halunnut olla kuuluva. - Hän oli kovin nuori, heitti Hokkanen, vasta tuleva presidentinpuoliso pääsee samaan luokkaan. Ruotsalaiset pitivät kielitaitoisesta ja sivistyneestä Signe Relanderista. Kangaspuut ja maalaiskulttuurin saattoi presidentinlinnaan tuoda Ellen Svinhufvud jo en-

Konversationia, Antti Lassilan puheenvuoro. Kuva: Elias Iirola

nen Kaisa Kalliota, mutta Kaisa muistetaan raamattupiiristä, Kalevalakoruista, Pelastusarmeijan tukemisesta ja maalaisemännille perustetusta Kaisankodista.

Svinhufvud ei sulattanut sosialisteja

Siirryttiin P.E. Svinhufvudiin. Routavuosien ja itsenäistymiskuohunnan jälkeen Svinhufvud oli syrjässä - pankkialalla, jossa ei menestynyt. huomautti Häikiö - ja kutsuttiin takaisin palvelukseen, kun demokratia oli kriisissä 30-luvulla. Kun Lapuan liike piti pysäyttää, PES:lla oli voimaa ja kykyä kääntyä omiensakin ääriä vastaan. - Ainoa, joka horjui, oli kokoomuksen ministeriryhmä! huusi

Hokkanen missiolleen uskollisena. - On niin turvallista tietää, että tapahtui mitä tahansa, Maalaisliitto on oikeassa, sanoi Häikiö ja sai yleisön aplodit. - Jos PES olisi tässä taipunut, maahan olisi saatu vähintään puolidiktatuuri. Pohjoismaiseen linjaan hän luotti, Kansainliittoon ei juuri pannut painoa. Mutta miksi hän ei ottanut sosiaalidemokraatteja hallitukseen? Tässä painoivat varmaankin vapausodan kokemukset. Tämä johdatti Kallion presidentiksi tuloon, jolloin punamultahallitus kävi mahdolliseksi.

Svinhufvudista on suotta tehty myytti, soti Hokkanen. - Laillisuusmies viimeiseen asti? Oliko se sortovuosina viisasta,

kun hänen puhemiespuheidensa vuoksi eduskunta aina hajotettiin ja sosiaalisesti välttämätön lainsäädäntö estyi? Oliko hän laillisuusmies, kun valtionhoitajana venytti valtionpäämiehen oikeuksia niin pitkälle kuin vuoden 1772 lakiteksti salli? Hän armahti kolmikymmenluvun valkoiset terroristit. Se on rinnastettava vuoden 1918 valkoisten terroristien armahdukseen. Uhkailtuna hän suostui pääministeriksi. Lapuan liike hänestä teki presidentin. Lapuan liikkeen pysäyttämisen tuottaneeseen radiopuheeseen hän suostui vasta painostettuna.

Hokkanen syyttää Svinhufvudia ensin siitä, että hän ei ollut pragmaattinen vaan periaat-

teellinen, sitten siitä, että hän oli pragmaattinen, ei periaatteellinen, vastasi Häikiö. Presidentiksi Svinhufvudin kuitenkin valitsi Maalaisliitto. PES:ssa on paljon ihailtavaa, tasoitteli Hallberg. Hän oli Kokoomuksen ja Lapuan liiton ehdokas. Henkiseltä rakenteeltaan hän ei ollut kaukana Lapuan liikkeestä. Hän kuitenkin muodosti itselleen eräänlaisen turvallisuuspoliittisen esikunnan. Hallitus painosti häntä esiintymään Lapuan liikettä vastaan. T.M. Kivimäki kirjoitti sen kuuluisan puheen, kenraali Wallden kieltäytyi lukemasta sitä radiossa, kun oli kurkku kipeänä, Svinhufvud luki, ja kapina pysähtyi siihen.

Svinhufvud on aina ollut kiistelty mies

Kun Hokkanen arvosteli Svinhufvudia päättämättömyydestä, Häikiö osoitti kysymyksensä korkeimman hallinto-oikeuden presidentille Hallbergille: - Oliko tasavallan presidentin pitänyt puuttua riippumattoman oikeusistuimen, Turun hallinto-oikeuden, toimintaan?

- Kun kaikki pysyvät laillisissa oikeuksissaan, hyvä tulee, Hallberg kuittasi diplomaattisesti. - Laki on toki sama, soti Hokkanen, mutta tuomiot vaihtelevat. - Kyllä, 30-luvun tuomiot ovat nykynäkökulmasta käsittämättömän lieviä, myönsi Häikiö, - mutta on muistettava, että Svinhufvud armahti myös kolmekymmentä tuhatta

punaista. - Enimmäkseen aivan syyttöminä vangittuja, Hokkanen penäsi.

Laineiden tasoittamiseksi käännyttiin taas naisten puoleen. - Ellen käänsi PES:n päin useammin kuin kerran, Aura Korppi-Tommola ilmoitti. Kansan sankari oli hänkin puolisoitten Siperian-kokemusten jälkeen, johon Ellen lähti mukaan vapaaehtoisesti. Ellen vaikutti kansallispukujen käyttöön ottoon suomalaisina juhlapukuna. Kotkaniemen aikoina hän vaikutti paljon naisjärjestöjen aktivoitumiseen.

Svinhufvudin julkisesta esiintymisestä alkoi presidenttien uudenvuodenpuheen traditio, sanoi Häikiö. Hän osasi yhdistää arvovaltauuden kansanomaisuuteen.

Entä sitten Kallio? kysyi Vesikansa. Hänestä muistamme ensimmäisenä hänen draamatyönsä, sanoi Kari Hokkanen. Olihan hän nelinkertainen pääministeri, ulkopoliittikan hän jätti diplomaattien puuhaksi. Punamultahallitus oli hänen suurtyönsä. Miten olisi käynyt, jos Svinhufvud olisi ollut Talvisodan presidentti?

Kallio oli pitkän linjan parlamentaarikko

- Se, että hän oli tehnyt pitkän eduskuntauran, oli hänen valtiotyönsä, sanoi Kari Hokkanen. Olihan hän nelinkertainen pääministeri, ulkopoliittikan hän jätti diplomaattien puuhaksi. Punamultahallitus oli hänen suurtyönsä. Miten olisi käynyt, jos Svinhufvud olisi ollut Talvisodan presidentti?

Presidenttinä Kallio oli parlamentaarinen, Hallberg vah-

visti. Hän korosti eduskunnan asemaa ohi hallituksen. Hänen aikanaan kuitenkin alkoivat hallituksen iltakoulut, joihin hän ei osallistunut, vaan tyytyi asemaansa.

Kun syksyn 1939 kovat ajat koittivat, kysymys oli, kuinka pitkälle Neuvostoliiton vaatimuksiin myönnyttään. Hallitus ne torjui, Erkko etunenässä. Paasikivi ja Mannerheim olisivat myöntyneet pitemmälle. Kalliolle, joka ei johtanut ulkopoliittikkaa, oli tärkeää, että kansan silmissä presidentti ja hallitus olivat yhtä mieltä. Kaisan ja Kyöstin avoimesti osoitettu uskonnollisuus olivat merkittävä tekijä Talvisodan kuukausina, alleviivasi Hokkanen.

Loppupuheenvuoroissa Martti Häikiö painotti sitä, että vieläkin tuntuu vieraalta ajatus, ettei maassa olisi selkeätä valtionpäämiestä. On voimakkaita odotuksia sen suhteen, ettei nyt valittu presidentti jää sivustakatsojaksi. - Presidentin puolison roolin on muuttanut vasta Pentti Arajärvi, jolla on itsenäinen yhteiskunnallisen toimijan rooli, huomautti Aura Korppi-Tommola. Parlamentaarinen järjestelmä edellyttää, sanoi Hallberg, ettei presidentti ole yksintoimija, vaan että hän etsii asemansa hallituksen ja eduskunnan kanssa.

Yrjö Larmola

PRESIDENTTI

Ankkurit ylös ja purjeet pulleiksi

Oli selvää, että puhallinorkesterimme hyvästeli toiminnanjohtaja Jyrki Bernerin laivaston perinteisen marssin sävelin "Ankkurit ylös – on laivaston mies huoleton". Jyrkin läksiäiset oli koonnut komean joukon ystäviä ja klubiveljiä viettämään yhteistä iltaa. Illan mittaan tosin todettiin, että läksiäiset ovat mahdollisimman väärä ilmaisu Jyrkin kohdalla, hän vain siirtyy tasaveroisena klubiveljien joukkoon ja osallistuu klubin toimintaan kuten ennenkin.

■ ■ Tunnelmaa kohottivat sekä orkesterimme upeat meriaiheet sävelet että kuoron esittämät "toivelaulut", Jyrkin suosikit alkaen Merihaukasta ja päättyen aina niin vaikuttavaan Orjien kuoroon. Kun juhlailltaa viettämään oli kutsuttu myös puoliset, kuoro viritti myös heille perinteisen serenadin "Warum bisst du so ferne".

Klubimme puheenjohtaja Johannes Koroma muistutti kuulijoita Jyrkin tunnuslauseesta: Maapallo ei ole litteä. Nostetaan purjeet. Tämän tunnuslauseensa mukaisesti Jyrki on nykyin toiminut päätettyään luopua kuuden vuoden työrupeaman jälkeen toiminnanjohtajan tehtävästä. Puheenjohtaja palautti mieleen Jyrkin omat sanat, hän tuli kehittämään klubia ja on sen tehnyt. Jos hän olisi jäänyt tehtävään, hän olisi omien sanojensa mukaan toistanut vain sitä, mikä jo oli tehty.

Puheenjohtaja totesikin kiitospuheessaan Jyrkille, että kehitystyö on ollut monin tavoin merkittävää, se kuvastuu myös numeroista: jäsenkunta on kasvanut kuluneiden kuuden vuoden aikana 600, noin sadan jäsenen lisäyksellä vuosittain, tapahtumien ja tilaisuuksien määrä on kasvanut kolmanneksella noin 130 vuodessa ja klubin "liikevaihto" on näiden vuosien aikana noussut puolella, 1.5 miljoonaan euroon. Jyrkin tärkeiksi aikaansaannoksiksi hän mainitsi myös uudet sopimukset vuokralaisten kanssa, joiden varassa vuokratilojen kunnostus saatiin taloudellisesti kestäväällä tavalla tehdä. Erityisen tärkeä Jyrkin tavoitteissa on ollut Ylpö-projektin toteuttaminen ja sen loppuunsaattamiseksi hän varmaankin tulee jatkossakin toimimaan.

Klubiravintolan henkilökunta oli Miian johdolla tehnyt par-

haansa tarjotakseen ruokanautintoja Jyrkin juhlaillan vieraille, mutta he halusivat myös muistaa hyvää yhteistyökumppaniaan "huoneentaululla", johon oli kirjoitettu jokaisen oma luonnehdinta Jyrkistä ja hänen toimintaansa kuvaava runo.

Klubi lahjoitti Jyrkille kiitoksesi sykemittarin, johon oli hänen energisyytensä tuntien varmuuden vuoksi ohjelmoitu valmiiksi varoitus ylisyykkeestä ja pakollisesta lepotauosta.

Illan päätteeksi vieraille soitettiin klubin jazz-orkesteri Happy Go Lucky tunnelmallista tanssimusiikkia, josta kaikki nauttivat sekä pöydissä että tanssilattialle lähelle keskiyötä.

Johannes Koroma

VAPPU 1.5. KLO 12–15

Klubilla vietetään jälleen perinteikästä vappua ja tupa tulee täyteen juhlivista klubiveljistä ja heidän aveceistaan. Saimme viime vuonna huiman 150 määrän ennakkovarauksia tälle vuodelle. Pyydämmekin nyt kaikkia ennakkovaraajia vahvistamaan tulonsa sekä henkilömäärän 20.3. mennessä suoraan ravintolaan. **Vasta tämän jälkeen pöytävaraus on varma.** Uudet vapun pöytävaraukset otetaan vastaan myös suoraan ravintolamyyntiin, ei "Hovimestariin". Ohjelmassa on tuttuun tapaan musiikkia, 3 ruokalajin menu sekä hyvää juomaa klubihenkisessä ympäristössä.

ÄITIENPÄIVÄ 13.5. KLO 11.30–14

Äitienpäivän brunssi sai paikkansa Klubin kevään ohjelmistossa koko perheen tapahtumana. Tähän tilaisuuteen varmistetaan paikka vaikka koko perheelle vauvasta vartiin ilmoittautumalla Hovimestarijärjestelmään tai ottamalla yhteyttä ravintolan myyntipalveluun. Luvassa näytävä ja maukas brunssipöytä sekä kevyttä koko perheen ohjelmaa ja tietenkin puhe Äidille.

KEVÄÄLLÄ ON MYÖS PALJON MUUTAKIN TILAISUUKSIA JOISTA LISÄTIETOJA KLUBIN JA RAVINTOLAN KOTISIVUILLA.

KLUBIVELJIEN YRITYSTEN, YHTEISÖJEN TAI PERHEEN YKSITYISTILAISUUDET

Klubiravintola on perustettu vuosikymmeniä sitten palvelemaan jäsenten tarpeita. Sama ajatus on toimintamme punaisena lankana edelleen ja tulee aina olemaan. Kaiken toimintamme tavoitteena on saada klubiveljet niin tyytyväisiksi klubiravintolan tarjonnasta, että omalla Klubilla halutaan pitää kaikki elämän suuret ja pienet tilaisuudet ristiäisistä muistotilaisuuksiin. Teemme järjestelyihin liittyvät asiat klubiveljelle helpoksi ja huolehdimme lähes kaikesta puolestanne. Tarjonnasta ja hinnoista olemme aina päässeet yksimielisyyteen kulloinkin olemassa olevat tarpeet ja budjetin huomioiden. Tuttu henkilökunta on ammattitaitoista ja aidosti huolehtivaa, klubiveljistä välittävää.

KERTOKAA MEILLE KUINKA VIHDIITTE

Klubi ja myös Klubin ravintola elää ja kehittyy jatkuvasti joten mikäli mielessäni on toiveita tai kehittämisideoita, pieniä tai suuria niin ottakaa emäntään yhteyttä. Olemme täällä Teitä varten ja kuuntelemme kaikkien ajatukset. Toivomme myös saavamme palautetta toiminnastamme mikäli Teillä on jäänyt joskus jokin asia mietittävään / harmittamaan tai olette olleet erittäin tyytyväisiä. Olemme kiitollisia näistä viesteistä.

Aurinkoista ja energistä kevään odotusta toivottaa

Miia Makkonen ja Petri Karhu
sekä koko henkilökunta

Ravintola

HELSINGIN SUOMALAINEN KLUBI

Klubiravintolan alkukevään tervehdys

Väitetään, että olemme tapojemme orjia ja käytämme usein niitä palveluita ja luemme niitä lehtiä mitä olemme aina ennenkin käyttäneet ja lukeneet.

Siksi toisinaan on hyvä palauttaa mieleen mitä etuja klubin jäsenyydestä on. Jopa sellaista mitä ei muistanut olevan olemassakaan.

Ohessa tämänhetkiset jäsenedut Klubin ravintolassa keväällä 2012.

KANTAPÖYTÄLOUNAS 8.90 € (normaalihinta 19 €)

Klubiveljillä on mahdollisuus nauttia runsas buffetlounas maanantaista perjantaihin erikoishintaan erityisessä ”Kantapöytäpahka”-kyltillä varustetussa pöydässä Pääsalissa. Kantapöydässä on noin 12 istumapaikkaa eikä siihen voi tehdä pöytävarauksia vaan paikat täytetään ja toisinaan uudelleen täytetään aina tulojärjestyksessä. Varsinkin torstaisin kantapöydässä on lukuisia klubiveljiä keskustelemassa päivän polttavista aiheista tai vaikkapa hernekeiton koostumuksesta ja toisinaan istumapaikkaa voi joutua jopa jonottamaan.

OLOHUONE/BILJARDITILAT 6. KERROKSESSA n. -15 % ALENNUS

Näissä vain klubiveljille tarkoitetuissa tiloissa klubiveljet voivat nauttia päivittäin vaihtuvalta lounas- sekä iltamenulta tuotteita -15 % hintaan. Samoin myös eräät vakiojuomat (tarkka lista Olohuoneessa) tarjoillaan täällä alennettuun hintaan. Esimerkiksi ”Taloviinit” tarjoillaan näissä tiloissa hintaan 25 euroa/pullo (normaalisti 39 euroa/pullo).

TEEMALLISET ILLAT KLUBILLA

Klubin ohjelmistossa on useita suosittuja teemallisia iltoja jotka ovat usein avec-tilaisuuksia. Näissä tilaisuuksissa menut suunnitellaan huolella ja toisinaan Klubin Gastronominen kerho saa hankittua ”sponseita” jolloin tilaisuuden tarjoilut kokonaisuutena ovat enemmän kuin hintansa väärtä. Näissä tilaisuuksissa on kevyttä ohjelmaa ja usein myös musiikkia.